

Standaard

Gedomesticeerde Afrikaanse & Aziatische prachtvinken

- Zilverbek.
- Loodbek.
- Parelhalsamadine.
- Rijstvogel.
- Timor rijstvogel.

Herziene uitgave 2019

INDEX INHOUD

INDEX.....	2
VOORWOORD HERZIENE UITGAVE 2017-2018	4
ZILVERBEK, (LONCHURA CANTANS DOMESTICA) ..	5
ONDERSOORTEN:	6
ERFELIJKHEID EN VEERSTRUCTUUR:.....	6
FYSIEKE STANDAARD:.....	7
KLEURSTANDAARD ZILVERBEK:	8
WILDKLEUR MAN EN POP:	8
BRUIN MAN EN POP:	8
AGAAT MAN EN POP:	10
BRUIN-AGAAT	10
GRIJS MAN EN POP:.....	12
PASTEL MAN EN POP:.....	12
OPAAL MAN EN POP:	14
BRUINOPAAL, MAN EN POP:	14
SL INO MAN EN POP:	16
SL INO-BRUIN, MAN EN POP:	16
DONKERBUIK, MAN EN POP:.....	18
DONKERBUIK BRUIN, MAN EN POP:.....	18
DONKERBUIK AGAAT, MAN EN POP:.....	20
DONKERBUIK BRUIN-AGAAT, MAN EN POP:	20
DONKERBUIK OPAAL MAN EN POP:.....	22
DONKERBUIK BRUINOPAAL MAN EN POP:.....	22
LOODBEEK, (LONCHURA MALABARICA)	24
ERFELIJKHEID EN VEERSTRUCTUUR:.....	25
FYSIEKE STANDAARD:.....	26
KLEURSTANDAARD: LOODBEEK:	27
WILDKLEUR MAN EN POP:	27
BRUIN MAN EN POP:	27

GRIJS MAN EN POP:	29
PASTEL MAN EN POP;.....	29
BRUINPASTEL MAN EN POP;.....	29
AGAAT MAN EN POP:	31
BRUIN-AGAAT MAN EN POP:	31
OPAAL MAN EN POP:.....	33
BRUINOPAAL MAN EN POP:	33
SL INO MAN EN POP:.....	35
BRUINGRIJS MAN EN POP:.....	35
DONKERBUIK MAN EN POP:.....	37
DONKERBUIK BRUIN MAN EN POP:.....	37
DONKERSTUIT WILDKLEUR MAN EN POP:	39
DONKERSTUIT OPAAL MAN EN POP:.....	39
PARELHALSAMADINE,.....	41
ONDERSOORTEN:	41
ERFELIJKHEID EN VEERSTRUCTUUR:.....	41
FYSIEKE STANDAARD:.....	41
TEKENINGSPATROON:.....	42
KLEURSTANDAARD PARELHALSAMADINE :	43
WILDKLEUR MAN EN POP:.....	43
ROODBRUIN MAN EN POP:.....	43
GRIJS MAN EN POP:	43
ROODGRIJS MAN EN POP:	43
RIJSTVOGEL, (LONCHURA ORYZIVORA)	45
ONDERSOORTEN:	45
ERFELIJKHEID EN VEERSTRUCTUUR:.....	45
FYSIEKE STANDAARD:.....	49
TEKENINGSPATROON:.....	50
KLEURSTANDAARD RIJSTVOGELS:	51
WILDKLEUR MAN EN POP:.....	51
MOKKABRUIN MAN EN POP:	51
ROODBRUIN MAN EN POP:.....	51

AGAAT MAN EN POP.....	51
PASTEL MAN EN POP:	53
OPAAL MAN EN POP:.....	53
TOPAAS MAN EN POP:	53
PASTEL MOKKABRUIN, MAN EN POP:	55
PASTEL OPAAL MAN EN POP:	55
PASTEL OPAAL MOKKABRUIN, MAN EN POP:	55
OPAAL MOKKABRUIN, MAN EN POP:.....	57
WIT, MAN EN POP:	57
PASTEL TOPAAS M EN P:.....	59
MOKKABRUIN TOPAAS M EN P	59
OPAAL TOPAAS M EN P:	59
PASTEL MOKKABRUIN TOPAAS M EN P:.....	59
TIMOR RIJSTVOGEL, (LONCHURA FUSCATA)	61
ALGEMEEN:	61
ONDERSOORTEN:.....	61
ERFELIJKHEID EN VEERSTRUCTUUR:	61
FYSIEKE STANDAARD:	61
TEKENINGSPATROON:.....	61
KLEURSTANDAARD:TIMOR RIJSTVOGEL.	62
WILDKLEUR MAN EN POP.	62

[TERUG NAAR INDEX](#)

VOORWOORD

In 1974 werd een zeer beknopte standaard zilver- en loodbekken uitgegeven, in 1982 gevolgd door de standaard rijstvogels. Begin negentiger jaren ontstaat de behoefte aan een aanpassing van de oude en inmiddels niet meer verkrijgbare standaard zilver- en loodbekken. Het ontstaan van diverse mutaties brengt de kweek van deze soorten in een versnelling. Afwijkingen in formaat, kleur en tekening vragen om een handleiding inzake de kweek en het keuren. Dezelfde ontwikkeling, welke wordt waargenomen bij de zilver- en loodbekken, doet zich ook voor bij de rijstvogels. Voorjaar 1993 wordt dan besloten een compleet vernieuwde standaard Lonchura's uit te geven. In deze standaard zullen alle Lonchura soorten alsmede de nauw aan de Lonchura's verwante soorten worden opgenomen.

Drie keurmeesters Tropische vogels van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers vormen de werkgroep "Lonchura's". Deze werkgroep heeft na veel onderzoek, bezoeken aan kwekers en het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden de standaard voor de Lonchura's opgesteld. Voor de soorten als zilverbek, loodbek en rijstvogel is het verregaande domesticatie proces reden geweest tot het beschrijven van vederstructuur en vererving. Het losbladige systeem van deze standaard heeft geleid tot een hoofdstukmatige opzet. Het gevolg van deze opzet is dat ontwikkelingen welke in de komende jaren op gang komen niet hoeven te leiden tot een volledig nieuwe standaard maar per hoofdstuk aangevuld kunnen worden.

De hoofdstukken zijn achtereenvolgens:

- Ekstertjes
- Bronzemannen
- Muskaatvinken
- Nonnen en rietvinken
- Zilver- en loodbekken incl. parelhalsamadine
- Rijstvogels incl. Timor rijstvogel

Op deze plaats is het goed kwekers en deskundigen in zowel binnen- als buitenland, alsmede de "Werkgroep Lonchura's" te danken voor hun spontane hulp. Het beschikbaar stellen van kweekgegevens, kennis en materiaal voor veeronderzoek heeft in grote mate bijgedragen tot het ontstaan van deze volledig vernieuwde Standaard Lonchura. Van grote waarde was ook de mogelijkheid welke werd geboden door het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie in Leiden. Het onderzoek van Lonchura balgen leverde veel nieuwe gegevens. Deze nieuwe standaard Lonchura vervangt alle standaard publicaties van bovengenoemde soorten van eerdere datum.

Bergen op Zoom, januari 1995

De Technische Commissie Tropische Vogels en Parkieten.

(Relevante delen uit het voorwoord van de standaard voor de lonchura's)

[Terug naar index](#)

VOORWOORD BIJ DE HERZIENING 2001:

Nadat in 1995 de standaard Lonchura, waarin in aparte hoofdstukken de eisen voor de zilver- en loodbekken, de parelhalsamadines en de rijstvogels waren opgenomen, is uitgebracht heeft de ontwikkeling van zilver- en loodbekken en de rijstvogels een vlucht genomen. Deze soorten kennen inmiddels een verregaande vorm van domesticatie. Nieuwe mutaties en ontwikkelde mutatiecombinaties vragen een aanpassing in de standaard. Om de standaard hanteerbaar te houden is er voor gekozen om de standaard Lonchura op te splitsen in een standaard Lonchura en een standaard rijstvogels, zilver- en loodbekken en parelhalsamadines. De standaard Lonchura behandelt de ekstertjes, bronzemannetjes, nonnen en rietvinken zoals opgenomen in de uitgave van 1995. De standaard rijstvogels, zilver- en loodbekken behandelt deze vogels alsmede de parelhalsamadine.

Een en ander is tot stand gekomen in nauwe samenwerking kwekers en keurmeesters van deze vogels, alsmede de werkgroep Lonchura's, waarvoor hartelijk dank. Zoals iedere standaard zal ook deze standaard periodiek herzien, bijgewerkt en/of uitgebreid moeten worden. Dit mag geen bezwaar zijn, daar de uitgave geschiedt in een losbladig systeem. De eerstvolgende uitbreiding van deze standaard zal niet lang op zich laten wachten, immers er wordt momenteel experimenteel gekweekt met de agaats rijstvogel, de opaal loodbek en de grijze zilverbek. Tenslotte spreekt de het bestuur van de KMV-TP de hoop uit, dat deze herzieningen in de bestaande standaard stimulerend mogen werken op de ontwikkelingen van deze interessante groep vogels.

Bergen op Zoom, augustus 2001.

Het bestuur van de KMV

Tropische vogels en Parkieten van de N.B.v.V.

VOORWOORD BIJ DE VOLLEDIG HERZIENE UITGAVE 2007:

Amper 6 jaar na het verschijnen van de standaard uitgave 2001 blijkt de kweek van de zilverbekken en loodbekken alsmede de rijstvogel zich zeer snel te ontwikkelen. Deze ontwikkeling maakt een herziening van de standaard van 2001 noodzakelijk. Naast boven genoemde soorten is ook de domesticatie van de bandvink niet stil blijven staan. Het bestuur van de Keurmeestersvereniging Tropische vogels en Parkieten heeft dan ook besloten om een nieuwe standaard uit te brengen onder de naam "Gedomesticeerde Afrikaanse- en Aziatische prachtvinken". Deze nieuwe standaard biedt de mogelijkheid om ontwikkelingen van deze groep prachtvinken in de toekomst een plaats te geven.

Het bestuur van de Keurmeestersvereniging Tropische vogels en Parkieten wil op deze plaats de keurmeesters en liefhebbers, die ondersteuning hebben gegeven bij schrijven van deze nieuwe standaard, hartelijk danken. Tevens wordt de hoop uitgesproken dat deze standaard de komende jaren een leidraad mag zijn voor kwekers en keurmeesters.

Nijmegen, juli 2007. Het bestuur van de KMV

Tropische vogels en Parkieten van de N.B.v.V.

Voorwoord uitgave 2012

Vanaf de standaard Lonchura 1995 maakte de ekstertjes, van het genus Spermestes, deel uit van de standaard Lonchura. Door de ongekende vlucht die de kweek met de grote familie Lonchura heeft doorgemaakt werd deze standaard steeds uitgebreider.

In verschillende fases is de standaard opgedeeld in twee op zich zelf staande standaardeisen. De standaard Lonchura voor de muskaatvinken, bronzemannen, nonnen en rietvinken en de standaard gedomesticeerde Afrikaanse en Aziatische prachtvinken voor de Zilverbek, Loodbek, Parelhalsamadine, Rijstvogel, Timor rijstvogel en Bandvink. Ergens in dit proces zijn de standaardeisen van de Spermestes soorten verloren gegaan. In het keurseizoen 2012- 2013 werd deze onvolkomenheid duidelijk.

In de nieuwe uitgave van de standaard gedomesticeerde Afrikaanse en Aziatische prachtvinken is dit hersteld en maken de ekstertjes weer deel uit van de standaard. Tevens is de naam wijziging van bleekrug- naar agaاتموتatie bij de zilverbek doorgevoerd. Binnen de roodkopamadine wordt momenteel in beperkte mate experimenteel gekweekt met een aantal kleurslagen en mutaties. Deze kleurslagen zijn echter nu nog niet in deze standaard opgenomen.

Nijmegen , december 2012.

Het bestuur van de KMV

Tropische vogels en Parkieten van de N.B.v.V.

VOORWOORD HERZIENE UITGAVE 2017-2018

- Toevoeging standaardomschrijving Loodbek bruingrijs en Bruinpastel
- Toevoeging standaardomschrijving Zilverbek Donkerbuikopaal. Donkerbuik opaalbruin,
- Aanpassing kleuromschrijving Agaat, Agaatdonkerbuik, Agaatbruin en Agaatdonkerbuikbruin.
- Toevoeging herkenning omschrijving Rijstvogel Agaat wildkleur.
- In het kader van de digitalisering van de standaardeisen alle pagina's liggend leesbaar met hypelinks gemaakt zodat alle informatie per kleurslag(en) leesbaar is.

Utrecht voorjaar 2018

Technische Commissie

Tropische vogels en Parkieten van de NBvV.

Voorwoord herziene uitgave 2019

Besloten is om de Bandvink, Roodkopamadine en de ekstertjes onder te brengen in een aparte standaard Afrikaanse prachtvinken met als aanvulling daarop de blauwfazantjes en vuurvinken. Toegevoegd herkenning omschrijving Agaat rijstvogel.

Utrecht Voorjaar 2019

Voorwoord uitgave 2016

De vogelsoorten die onderdeel uitmaken van de standaardeisen Gedomesticeerde Afrikaanse- en Aziatische prachtvinken zijn het laatste decennia erg populair.

De Roodkopamadine heeft inmiddels ook een grote mate domesticatie ondergaan. De grijze en geelkop mutatie worden in middels regelmatig gekweekt. De Technische Commissie Tropische vogels en Parkieten heeft dan ook besloten de Roodkopamadine op te nemen in deze standaard.

Nieuw in Nederland bij de Rijstvogel is de agaاتموتatie maar nog te weinig van bekend om een goede omschrijving van te maken.

Verder is de standaard uitgebreid met de mutatiecombinatie van de Agaat- en Agaatbruine en de Bruingrijze loodbek.

De benamingen crème-ino is aangepast naar SL ino (SexLinked ino) voor de geslachtsgebonden versie en de niet geslachtsgebonden versie in NSL ino (Non Sex Linked) .

De aanpassingen die in deze standaardeisen Gedomesticeerde Afrikaanse- en Aziatische prachtvinken zijn gedaan in een rode kleur .

Bergen op Zoom juli 2016.

Technische Commissie

Tropische vogels en Parkieten van de N.B.v.V.

[Terug naar index](#)

Zilverbek, (*Lonchura cantans domestica*).

Algemeen:

Wetenschappelijk	Lonchura cantans domestica.
Duits:	Silberschnäbelchen.
Engels:	African Silverbill.
Frans:	Bec d'argent.
Deens:	Sølvaeb
Italiaans:	Becco d'argento.

Bij aanvulling van de zilverbekken.

De ontwikkelingen, welke de kweek van de zilverbek de laatste 10 jaar heeft ondergaan verantwoordt een herziene uitgave. Deze verandering betreft een aanpassing in kleur- en tekening standaard van de zilver- en loodbek. Gezien het feit, dat de loodbek een vogel is, welke veel minder pheomelanine bezit dan de zilverbek wil dit zeggen, dat de kleurslagen van de loodbek, welke in het bezit zijn van de bruin- en / of donkerbuik factor minder warm zijn dan dezelfde kleurslagen bij de zilverbek.

Daarnaast is bij de loodbek de opaal mutatie ontstaan en bij de zilverbek een grijs mutatie. Hoewel het nu nog te vroeg is om te komen tot een kleurstandaard, wordt het ontstaan van deze mutaties nu reeds aangeduid.

Bergen op Zoom, zomer 2001.

De Keurmeestersvereniging Tropische vogels en Parkieten.
van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers.

Bij volledige herziene standaard van de zilverbekken.

Amper 6 jaar na het verschijnen van herziene versie 2001 is het inmiddels zeker verantwoord deze versie opnieuw te herzien. De domesticatie is verder gegaan. Inmiddels is door transmutatie van de opaalmutatie van de loodbek deze duidelijk vastgelegd in de zilverbek. Ook ziet men tegenwoordig regelmatig vogels, waarbij het rode carotenoïde in de staart is vervangen door geel carotenoïde. Tenslotte is in het jaar 2005 in een wildvang partij een mutant zilverbek aangetroffen die de benaming bleekkrug (**huidige benaming is Agaat**) heeft gekregen, dit is een zeer goed herkenbare mutatie, die de komende jaren regelmatig op de tentoonstelling te zien zal zijn. Tenslotte geldt ook voor de standaard van de zilverbek dat deze in deze versie is uitgevoerd in de inmiddels gekende matrix matrix lay-out.

De zilverbek heeft, al dan niet gewild, door veelvuldige kweek zowel negatieve als positieve kweekselectie ondergaan. Het gevolg is afwijkingen in formaat, model, kleur en tekening. Alleen al door deze feiten kan gesteld worden dat binnen het keursysteem de zilver- en loodbek vogels zijn, welke in deze standaard , "Gedomesticeerde Afrikaanse en Aziatisch prachtvinken", met recht als cultuurvogels mogen worden aangemerkt. Naast de variatiebreedte binnen de soorten is als gevolg van de domesticatie ook een aantal kleurmutaties ontstaan.

Nijmegen, zomer 2007.

De Keurmeestersvereniging Tropische vogels en Parkieten.
van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers.

[Terug naar index](#)

Ondersoorten:

Bij de zilverbekken, euodice cantans valt het op dat er meerdere rassen bestaan, t.w.:

A: Lonchura c. cantans.

B: Lonchura c. orientalis.

De eerste helft van de vorige eeuw werden ook nog herkend:

C: Lonchura c. inornata.

D: Lonchura c. meridionalis.

L.c.inornata: Is alleen wat bruiner van algemene kleur dan L.c.cantans en komen van het gebied rond de Nijl.

L.c.meridionalis: Is alleen wat grauwer van kleur dan L.c.orientalis en komen van het gebied rond Tanzania en Kenia. Het verschil tussen L.c.cantans en L.c.orientalis is dat L.c.cantans slechts gering herkenbare tekening op de flanken heeft en L.c.orientalis een duidelijke flanktekening. L.c.cantans: Is minder bruin als L.c.orientalis terwijl de buikzijde lichter is bij L.c.orientalis. Dit wil zeggen dat elke ondersoort zeker flanktekening heeft, dit is een gegeven waar binnen deze standaard niet aan voorbij zal worden gegaan.

Erfelijkheid en veerstructuur:

De vederstructuur van de zilver- en loodbek is niet diepgaand onderzocht. Door een theoretische benadering van de mutaties en de analogie met de andere lonchura soorten is de volgende indeling tot stand gekomen. De bevedering van de zilver- en loodbekken zijn in te delen in vier groepen veervelden.

- a) De beperkt met phaeomelanine gevulde veervelden.
 - * De buik (van de zilverbek).
- b) De hoofdzakelijk met phaeomelanine gevulde veervelden.
 - * De kop.
 - * De borst.
 - * De flanken.
 - * Het rug- en vleugeldek.
- c) De met eu- en phaeomelanine gevulde veervelden.
 - * De staart- en vleugelpennen en de stuit van de zilverbek.
- d) In veervelden aanwezige rood carotenoïde.
 - * De stuit bevedering van de zilverbek.
 - * De staartpennen van de loodbek.
- e) Met eumelanine gevulde hoorndelen.

Voor een diepgaande bijschrijving de verschillende mutaties bij de zilverbek wordt naar de mutatie standaard prachtvinken verwezen. Bij de zilverbek worden de volgende mutaties herkend.

Bruin: Met als oorspronkelijk kweker de heer Kraan uit Hazerswoude.

Donkerbuik: De oorsprong is niet te herleiden.

Pastel; De mutatie is in 1982, in de omgeving van Arnhem, bij de heer Balk ontstaan en verder door de heer Lenting uit Arnhem vastgelegd en ontwikkeld.

Ino: (**SL ino**) In 1993 is bij de heer Van Hoek uit Mookhoek een nagenoeg witte gekleurde vogel geboren uit een koppel wildkleur zilverbekken. Deze vogel bleek in nakweek de ino **mutatie** te vertegenwoordigen.

Opaal: De opaal mutatie is begin negentiger jaren in een stam loodbekken ontstaan bij de heer H. Versteeg uit Driemond. Door de heer Pieter v.d. Hooven uit Zwolle is door middel van hybridekweek de mutatie overgebracht naar de zilverbek.

Grijs: Door de Heer G. Möller uit Amsterdam werd in 2000 een zilverbek, welke in kleur afwijkt in een dierspeciaalzaak aangetroffen. De vogel blijkt bij nadere bestudering een donkerbuik man te zijn. Bij deze vogel is sprake van een volledige phaeomelanine reductie. Door de kweker werd na overleg met diverse andere mensen voorlopig voor de naam grijs gekozen. Het voortbestaan van deze stam lijkt echter mislukt.

Geelstaart: Door de heer Pieter v.d. Hooven uit Zwolle werd in een **SL ino** stam de **Geelstaart** mutatie ontdekt in het begin van de 21ste eeuw. **Door een kwalitatieve reductie van het rode carotenoïde van de bovenstaartdek- en de stuitbevedering kunnen er vooral in de wat lichtere kleurslagen zoals de sl.ino, opaal, pastel en grijs deze factor zichtbaar worden. In de praktijk blijkt dat deze mutatie autosomaal recessief te vererven.**

Het symbool voor deze factor = ge

Agaat: Deze agaat mutatie is door de heer Berend Bosch uit Nijmegen in 2005 aangetroffen in een wildvang zending. Ook deze mutatie is inmiddels vastgelegd. De naam **bleekrug**, welke in eerste instantie werd gebruikt, bleek minder gelukkig gekozen sinds 2012 wordt de naam agaat gebruikt

[Terug naar index](#)

Fysieke standaard:

Formaat:

Het ideale gedomesticeerde zilverbek moet een forse indruk maken en moet minimaal 11,5 cm lang zijn, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. Het formaat dient een harmonisch geheel te vormen met het type van de vogel.

Model:

De zilverbek moet een relatief forse indruk maken, welke iets krachtig overkomt, d.w.z. dat de zilverbekken niet de indruk mogen maken slank te zijn. De onderlinge lichaamsverhoudingen van de zilverbek dienen harmonisch te werken. Van opzij gezien moet de borstlijn, vanaf de keel tot aan de inzet van de poten, regelmatig gebogen zijn. De rug moet vanaf de nek tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. Een puntige borst of uitgezakt achterlichaam worden als storend ervaren. De kop dient ronde lijnen te vormen zonder echt duidelijk afgeplat te zijn. De staartpennen zijn van buiten naar binnen steeds iets langer, terwijl de twee middelste staartpennen puntig verlengd zijn, waardoor een tapse staartvorm ontstaat.

Houding:

De zilverbek dient rustig op stok te zitten. Het lichaam dient los van de stok te blijven, het doorzakken op de poten is fout. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Voor de zilverbek, welke als soort relatief weinig foutbronnen heeft, is een goede conditie een eerste vereiste. Wanneer de zilverbek niet in goede conditie verkeert, komt deze niet in aanmerking voor een hoge punten waardering.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen, waarvan drie tenen naar voren en één naar achter is gericht. Elke teen is voorzien van een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

2,5 mm (2,7 mm afhankelijk van de pootdikte).

Snavel:

De snavel moet kegelvormig zijn, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel dienen natuurlijk te sluiten. De lijn snavel - schedel moet vloeiend zijn.

Bevedering:

Een onbeschadigd verenpak dient bij de zilverbek strak en aaneengesloten gedragen te worden, zonder beschadigingen. Door onvoldoende training in de tentoonstellingskooi zal de zilverbek onrustig worden en met name de vederstructuur van de staart beschadigen.

Tekeningspatroon:

De tekeningsonderdelen van de gedomesticeerde wildkleur zilverbek zijn:

- Hamertekening bovenschedel en nek: De bovenschedel en de nek zijn beigebruin, deze veren hebben een donkerbruine veerkern, waardoor een gehamerd uiterlijk ontstaat. Deze hamertekening moet prominent aanwezig zijn.
- Schubtekening rug- en vleugeldek: De veren van het rug- en vleugeldek hebben iets donkerder bruine uiteinden met lichtere veerzoom. Op het rug- en vleugeldek ontstaat hierdoor een minimale, doch duidelijk waarneembare schubtekening.
- Armpentekening: De armpennen hebben donkere bruine dwarsbanden. Het uiteinde van de drie binnenste armpennen hebben een crèmekleurig punt, welke prominent aanwezig dient te zijn.
- Flanktekening: Op de crème flanken is een scherpe, regelmatige en ononderbroken beigebruine dwars tekening aanwezig, welke dezelfde kleur heeft dan de borst. De flank begint aan de vleugelbocht en loopt door tot aan de broek. De overgang van de flank naar de buik en borst is scherp, zonder uitlopers

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Zilverbek:

Kleurslag:	Wildkleur man en pop:	Bruin man en pop:
Kleur:		
Boven schedel en nek.	Beigebruin.	Zacht bruin.
Wangen en keel.	Beigebruin, zo warm en egaal mogelijk van kleur.	Zacht beigebruin, zo warm en egaal mogelijk van kleur.
Rug- en vleugeldek en armpennen.	Overgaand vanuit de nek in bruin, met een grijze waas.	Zacht beigebruin. zo warm en egaal mogelijk van kleur.
Duimveren, buitenste kleine-, middelste- en grote vleugeldekveren en buitenste handpennen.	Zo donker mogelijk zwartbruin van kleur.	Zo diep mogelijk mat donkerbruin.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Zo donker mogelijk zwartbruin.	Zo diep mogelijk donkerbruin. Een rode waas is toegestaan.
Staart.	Zo donker mogelijk zwartbruin.	Zo diep mogelijk donker bruin.
Borst.	De borst is gelijk aan de keel, zo warm en egaal mogelijk beigebruin.	De borst is gelijk aan de keel, zo egaal mogelijk zacht bruin.
Buik , anaalstreek en onderstaartdekveren.	Crème, de overgang beigebruine borst naar crème buik is regelmatig en scherp.	Crème, de overgang beigebruine borst naar crème buik is regelmatig en scherp.
Flanken.	Crème.	Crème.
Poten en nagels.	Hoorncleurig.	Hoorncleurig.
Snavel.	Beigebruin, met blauwe waas, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.	Beige, zonder blauwe waas, overeenkomstig de kleurdiepte van de schedel.
Ogen/Pupil.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig.
Tekeningskleur:		
Hamertekening kop en nek.	Donkerbruin.	Lichtbruin.
Subtekening rug- en vleugeldek.	Licht beigebruine veerzoom met iets donkerder bruine veertoppen.	Ontbreekt.
Armpentekening.	Donkere bruine dwars tekening met crèmekleurige veerpunt.	Toont geen dwars tekening. De toppen zijn crèmekleurig.
Flanktekening.	Beigebruin, zo donker mogelijk van kleur.	Zacht bruin, zo donker en egaal mogelijk van kleur.
Overgang vleugelbocht naar rugdek.	De overgang van zwartbruine vleugelbocht naar het bruine rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.	De overgang van donkerbruine vleugelbocht naar het zacht bruine rugdek dient regelmatig en strak te verlopen
Overgang van borst naar buik.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: zilverbek:

<p>Wildkleur:</p>	<p>Over de gehele flank dient de kleur van de tekening egaal beigebruin te zijn. Regelmatig komt het voor, dat deze tekening een grijze tint toont in met name ter hoogte van de broek en het bovenste deel van de flanken. Dit is een duidelijke tekening fout en dient al naar gelang de ernst van de fout bestraft te worden. Een tweede tekeningfout is het vervagen van de regelmatige flanktekening ter hoogte van de vleugelbocht. Er ontstaat een vlekkerige tekening, welke al naar gelang de ernst van de fout, bestraft dient te worden. Op de borst komt vlak onder de ondersnavel vaak een schubachtige tekening voor. De voorkeur gaat echter uit naar een zo egaal mogelijke borstkleur. De kleurdiepte van de snavel dient overeen te komen met de kleurintensiteit van de kop. Veelvuldig komen roze gekleurde snavels voor, dit is een kleurfout en dient als zodanig bestraft te worden. Ook dient gelet te worden op erg blauwe- en erg donkere snavels, wat eveneens een kleurfout is en als zodanig ook bestraft dient te worden. Jonge vogels, welke nog niet volledig op kleur zijn, tonen vaak weinig tekening in de flank, een vlekkerig rugdek en onvoldoende doorgekleurde vleugelpennen. Soms treft men vogels aan, welke wel een diepe flanktekening tonen, maar waarbij de ondergrondkleur van de flank donkerder is als de gewenste crème kleur. Deze vogels zijn vaak split voor de donkerbuikmutatie. Deze ondergrondkleur is niet gewenst en dient als kleurfout bestraft te worden.</p>
<p>Bruin:</p>	<p>Naast de algemene keurtechnische aanwijzingen dient bij het keuren rekening te houden met feit dat, door de nog niet veelvuldig voorkomende kweek, veel bruine zilverbekken een erg egaal gekleurd uiterlijk tonen. De tekening op de kop, het rug- en vleugeldek en flanken wordt minimaal of zelfs geheel niet getoond. Hoewel nog enige clementie getoond kan worden, moet er tijdens de keuring duidelijk op gewezen worden, dat ook de bruine kleurslag alle tekeningselementen dient te tonen. Veelvuldig worden bruine zilverbekken ter keuring aangeboden met te weinig kleurdiepte. Bleke (isabel kleurige) exemplaren dienen bij kleur gestraft te worden. Op dit moment zijn er twee verschijning vormen van de stuit- en boven staart dekveren. De in de vorige standaard omschreven donkerbruine stuit- en dekveren waarbij een rode waas is toegestaan en een type dat nu rode stuit- en dekveren heeft. Dit betreft zoals op dit moment bekend is een selectie vorm. Dit dient niet als kleurfout te worden aangemerkt.</p>
<p>Agaat:</p>	<p>Het betreft hier een kweek- en keuraanwijzing. De agaat mutatie bij de zilverbek bevindt zich nog in experimenteel stadium. Naast de algemene keurtechnische aanwijzingen, dient men bij het keuren rekening te houden met feit, dat de agaat mutatie het phaeomelanine substantieel verhindert tot uiting te komen. Het is van belang de verschillende kleurnuances tussen donkere en lichte veervelden zo optimaal mogelijk te houden. Jonge vogels, welke nog niet volledig op kleur zijn, tonen vaak weinig tekening in de flank en onvoldoende doorgekleurde vleugelpennen. Soms treft men vogels aan, welke wel een diepe flanktekening tonen, maar waarbij de ondergrondkleur van de flank donkerder is dan de gewenste crème kleur met de kaneelkleurige waas . Deze vogels zijn vaak split voor de donkerbuikmutatie. Deze ondergrondkleur is niet gewenst en dient als kleurfout bestraft te worden.</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Zilverbek:

Kleurslag:	Agaat man en pop:	Bruin-agaat
Kleur:	Keuraanwijzing:	Keuraanwijzing:
Boven schedel en nek.	Crèmebeige met een kaneelkleurige waas	Crèmebeige. met een licht kaneelkleurige waas
Wangen en keel.	Crèmebeige, met een kaneelkleurige waas zo egaal mogelijk van kleur.	Crèmebeige, met een licht kaneelkleurige waas zo egaal mogelijk van kleur.
Rug- en vleugeldek en armpennen.	Crèmebeige, met een kaneelkleurige waas zo egaal mogelijk van kleur.	Crèmebeige, met een licht kaneelkleurige waas zo egaal mogelijk van kleur.
Duimveren, buitenste kleine-, middelste- en grote vleugeldekveren en buitenste handpennen.	Zo donker mogelijk koud bruin van kleur.	Zo donker mogelijk bruin van kleur.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Zo donker mogelijk koud zwartbruin van kleur.	Zo donker mogelijk warm bruin van kleur.
Staart.	Zo donker mogelijk koud zwartbruin van kleur.	Zo donker mogelijk warm bruin van kleur.
Borst.	De borst is gelijk aan de keel, zo egaal mogelijk crèmebeige met een kaneelkleurige waas	De borst is gelijk aan de keel, zo egaal mogelijk warm crèmebeige.
Buik, anaalstreek en onderstaartdekveren.	Wit.	Licht beige
Flanken.	Crèmebeige.	Crème beige
Poten en nagels.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Snavel.	Beigebruin, iets lichter dan de wildkleur met blauwe waas, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.	Hoornkleurig met een minimaal blauwe waas
Ogen/Pupil.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig.
Tekeningskleur:		
Hamertekening kop en nek.	Donker crèmebeige bruin.	Zeer licht beigebruin.
Subtekening rug- en vleugeldek.	Ontbreekt.	Licht beigebruin, tekening minimaal aanwezig.
Armpentekening.	Toont geen dwars tekening. De toppen zijn crèmekleurig.	Beigebruine dwars tekening met crèmekleurige veerpunt
Flanktekening.	Donkercrème beige bruin met een kaneelkleurige waas	Crème beigebruin met een kaneelkleurige waas
Overgang vleugelbocht naar rugdek.	De overgang van de zo donker mogelijke koud zwartbruine vleugelbocht naar het crèmebeige rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.	De overgang van de zo donker mogelijke bruine vleugelbocht naar het warm crèmebeige rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.
Overgang van borst naar buik.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De overgang borst, welke loopt in een gebogen lijn van vleugel bocht naar vleugelbocht en flanken, naar de buik dient regelmatig zijn.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: zilverbek:

<p>Agaat:</p>	<p>Het betreft hier een kweek- en keuraanwijzing. De agaat mutatie bij de zilverbek bevindt zich nog in experimenteel stadium. Naast de algemene keurtechnische aanwijzingen, dient men bij het keuren rekening te houden met feit, dat de agaat mutatie het phaeomelanine substantieel verhindert tot uiting te komen. Het is van belang de verschillende kleurnuances tussen donkere en lichte veervelden zo optimaal mogelijk te houden. Jonge vogels, welke nog niet volledig op kleur zijn, tonen vaak weinig tekening in de flank en onvoldoende doorgekleurde vleugelpennen. Soms treft men vogels aan, welke wel een diepe flanktekening tonen, maar waarbij de ondergrondkleur van de flank donkerder is dan de gewenste crème kleur met de kaneelkeurige waas . Deze vogels zijn vaak split voor de donkerbuikmutatie. Deze ondergrondkleur is niet gewenst en dient als kleurfout bestraft te worden.</p>
<p>Bruin-agaat man en pop:</p>	<p>De Bruin-agaat moet een zo warm mogelijke beige lichaamskleur bezitten. De staart, stuit, vleugeldekken en buikkleur zo donker mogelijk warmbruin. We vragen een egale buikkleur die minimaal donkerder is met een kaneelkeurige waas dan de onderstaartdekveren kleur. De vleugelbalk dient zo strak mogelijk aanwezig te zijn, De kleurdiepte kan minder diep bruin van kleur zijn dan de staartkleur, hier dient enigszins soepel mee worden omgegaan. Een roodbruine gloed op de bovenstaartdekveren is toegestaan.</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard zilverbek:

Kleurslag:	Grijs man en pop:	Pastel man en pop:
Kleur:	Keuraanwijzing:	Keuraanwijzing:
Boven schedel en nek.	Licht muisgrijs.	Donker warm crème.
Wangen en keel.	Licht muisgrijs.	Crème, zo egaal mogelijk van kleur.
Rug- en vleugeldek en armpennen.	Zeer lichtmuis grijs.	Crème, zo egaal mogelijk van kleur.
Duimveren, buitenste kleine-, middelste- en grote vleugeldekveren en buitenste handpennen.	Zo donker mogelijk zwartgrijs van kleur.	Lichtbruin.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Zo donker mogelijk zwartgrijs van kleur.	Lichtbruin, met een rode waas.
Staart.	Zo donker mogelijk zwartgrijs van kleur.	Lichtbruin, met aan de basis van de buitenste staartpennen een rode waas.
Borst.	Zeer licht muisgrijs.	De borst is gelijk aan de keel, zo egaal crème mogelijk maar toont een witte waas.
Buik, anaalstreek en onderstaartdekveren.	Wit.	Wit,
Flanken.	Wit.	Zo egaal crème mogelijk, toont een witte waas.
Poten en nagels.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Snavel.	Beigebuin, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.	Beigegrijs, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.
Ogen/Pupil.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig.	Bruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig.
Tekeningkleur:		
Hamertekening kop en nek.	Muisgrijs.	Ontbreekt.
Subtekening rug- en vleugeldek.	Muisgrijze veerzoom, met iets donkerder muis grijze veertoppen.	Ontbreekt.
Armpentekening.	Donkere muisgrijze dwars tekening met zeer licht muis grijze veerpunt.	Ontbreekt.
Flanktekening.	Zeer licht beigegrijs.	Ontbreekt.
Overgang vleugelbocht naar rugdek.	De overgang van de zwartgrijze vleugelbocht naar het zeer licht muisgrijze rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.	De overgang van licht bruine vleugelbocht naar het warm crème rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.
Overgang van borst naar buik.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Zilverbek:

Grijs:	<p>Het betreft hier een kweek- en keuraanwijzing. Momenteel lijkt de mutatie verloren, maar hoogst waarschijnlijk zijn er nog onbekende splitten aanwezig. Het moet een kwestie van tijd zijn, dat deze mutatie de kop weer opsteekt.</p> <p>Naast de algemene keurtechnische aanwijzingen dient men bij het keuren rekening te houden met feit, dat de grijsmutatie al het pheomelanine verhindert tot uiting te komen. Het is van belang, dat de grijze kleurnuances zo helder mogelijk moeten zijn.</p>
Pastel:	<p>De pastel kleurslag is een middels hybridekweek met de pastel loodbek ingekweekte mutatie.</p> <p>Door enkele kwekers is deze kweek momenteel opgezet en verkeert nog duidelijk in de experimentele fase.</p> <p>De omschrijving is gedaan vanuit een theoretische achtergrond en kan mogelijk nog bijgesteld moeten worden.</p> <p>Het is echter de bedoeling de kwekers een handreiking te doen binnen de aanwezige mogelijkheden.</p> <p>Tijdens de keuring dient er op gelet te worden dat kenmerken van de hybridekweek achterwege blijven.</p> <p>Zijn deze toch aanwezig, dan dient hier, al naar gelang de ernst van de fout, voor gestraft te worden.</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard zilverbek:

Kleurslag:	Opaal man en pop:	Bruinopaal, man en pop:
Kleur:	Keuraanwijzing:	Keuraanwijzing:
Boven schedel en nek.	Lichtgrijs.	Lichtbeige.
Wangen en keel.	Wangen lichtgrijs. De keel zeer licht crème.	Wangen lichtbeige. De keel zeer licht crème.
Rug- en vleugeldek en armpennen.	Zeer lichtgrijze waas in contrast met de nek en schedel	Zeer lichtbeige waas in contrast met de nek en schedel.
Duimveren, buitenste kleine-, middelste- en grote vleugeldekveren en buitenste handpennen.	Zo egaal mogelijk grijs.	Zo egaal mogelijk beige.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Grijs, een rode waas is toegestaan.	Beige een rode waas is toegestaan.
Staart.	Grijs, een rode waas is toegestaan.	Beige een rode waas is toegestaan.
Borst.	Lichtcrème, met een minimale grijze waas.	Lichtcrème.
Buik , anaalstreek en onderstaartdekveren.	Wit.	Wit.
Flanken.	Zeer lichtcrème, met een grijze waas.	Zeer lichtcrème.
Poten en nagels.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Snavel.	Beigebruin, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.	Beigebruin, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.
Ogen/Pupil.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een licht beige blauwe rand van washuid aanwezig.
Tekeningskleur:		
Hamertekening kop en nek.	Beigegrijs.	Beige.
Subtekening rug- en vleugeldek.	Licht beigegrijze veerzoom met iets donkerder beige grijze veertoppen.	Lichtbeige veerzoom met iets donkerder beige veertoppen.
Armpentekening.	Ontbreekt.	Ontbreekt.
Flanktekening.	Licht beigegrijs.	Lichtbeige.
Overgang vleugelbocht naar rugdek.	De overgang van de beigegrijze vleugelbocht naar het zeer lichtcrème grijs bewaasde rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.	De overgang van de beige vleugelbocht naar het zeer lichtcrème beige bewaasde rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.
Overgang van borst naar buik.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Zilverbek:

Opaal:	<p>Het betreft hier een kweek- en kleuraanwijzing.</p> <p>De opaal mutatie bij de zilverbek bevindt zich nog in een experimenteel stadium.</p> <p>Naast de algemene keurtechnische aanwijzingen dient men bij het keuren rekening te houden met feit, dat de opaalmutatie een transmutatie vanuit de loodbek betreft.</p> <p>De soorteigenschappen dienen dan ook zo optimaal mogelijk getoond te worden.</p> <p>Dit wil zeggen, dat de wang en borst goed doorgekleurd moeten zijn. Verder is het van belang, dat de grijze kleurnuances zo helder mogelijk moeten zijn.</p>
Bruinopaal:	<p>Met het over kweken van de opaalmutatie vanuit de loodbek is ook de bruinmutatie in de zilverbekken gecombineerd.</p> <p>Dit geeft mooie zacht beige bewaasde vogels, die duidelijk herkenbaar zijn.</p> <p>Tijdens de keuring moet gelet worden op het tonen van voldoende kleuregaliteit.</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard zilverbek:

Kleurslag:	SL ino man en pop:	SL ino-bruin, man en pop:
Kleur:		
Boven schedel en nek.	Wit, zo egaal mogelijk van kleur.	Warm lichtcrème, zo egaal mogelijk van kleur.
Wangen en keel.	Wit.	Licht crème-wit, zo egaal mogelijk van kleur.
Rug- en vleugeldek en armpennen.	Wit, zo egaal mogelijk van kleur.	Warm lichtcrème, zo egaal mogelijk van kleur.
Duimveren, buitenste kleine-, middelste- en grote vleugeldekveren en buitenste handpennen.	Wit. De buitenste pennen hebben een minimale crème waas.	De buitenste pennen hebben een beigebruine kleur waardoor een duidelijke vleugelbalk wordt getoond.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Wit, met een duidelijk rode waas.	Zo diep en warm mogelijk beigebruin, met een duidelijke rode waas.
Staart.	Wit, met een duidelijk rode waas.	Zo diep en warm mogelijke beigebruin, met aan de basis van de buitenste staartpennen met een duidelijk rode waas.
Borst.	Wit.	De borst is gelijk aan de keel crème wit.
Buik, anaalstreek en onderstaartdekveren.	Wit.	Wit.
Flanken.	Wit.	Wit.
Poten en nagels.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Snavel.	Hoornkleurig, overeenkomstig de kleurdiepte van de schedel.	Hoornkleurig, overeenkomstig de kleurdiepte van de schedel.
Ogen/Pupil.	Pruimrood, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een licht grijsblauwe rand van washuid aanwezig.	Pruimrood, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig.
Tekeningskleur:		
Hamertekening kop en nek.	Ontbreekt.	Ontbreekt.
Subtekening rug- en vleugeldek.	Ontbreekt.	Ontbreekt.
Armpentekening.	Ontbreekt.	Ontbreekt.
Flanktekening.	Ontbreekt.	Ontbreekt.
Overgang vleugelbocht naar rugdek.	Ontbreekt.	Ontbreekt.
Overgang van borst naar buik.	Ontbreekt.	Ontbreekt.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Zilverbek:

SL ino	<p>De SL ino kleurslag is een in 1993 voor het eerst opgetreden mutatie. Deze kweek verkeert momenteel nog beperkt in de experimentele fase. De omschrijving is gedaan vanuit een theoretische achtergrond en kan mogelijk nog verder bijgesteld moeten worden. Het is echter de bedoeling de kwekers een handreiking te doen binnen de aanwezige mogelijkheden. Tijdens de keuring is het goed op te letten op een zo egaal mogelijk gekleurd rugdek. Een vlekkerig dek zal gestraft dienen te worden. De wildvorm, waar ino ingekweekt is, is een nagenoeg witte vogel. De combinatie met bruin (waar een crossing-over voor nodig zal zijn) toont ons de gebruikelijk ino kleur, zoals verder onder de SL ino bruin is beschreven.</p>
SL ino-bruin	<p>De combinatie met bruin (waar een crossing-over voor nodig zal zijn) toont ons de gebruikelijk crème-ino kleur, met duidelijke staartkleur en de beigebruine vleugelbalk. De voorkeur gaat uit naar een vleugelbalk die gelijk van kleur diepte als de staart is. Het ideaalbeeld is een licht crèmebeige borstkleur. Theoretisch zou een minimale flanktekening aanwezig kunnen zijn.</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard zilverbek :

Kleurslag:	Donkerbuik, man en pop:	Donkerbuik bruin, man en pop:
Kleur:		
Bovenschedel en nek.	Bruin.	Zacht bruin, zo warm en egaal mogelijk.
Wangen en keel.	Donker beigebruin, zo warm en egaal mogelijk.	Zacht bruin, zo warm en egaal mogelijk.
Rug- en vleugeldek en armpennen.	Bruin, zonder grijze waas.	Zacht bruin, zo warm en egaal mogelijk.
Duimveren, buitenste kleine-, middelste- en grote vleugeldekveren en buitenste handpennen.	Zo donker mogelijk zwartbruin.	Zo diep mogelijk mat donkerbruin.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Zo donker mogelijk zwartbruin. Een rode waas is toegestaan	Zo diep mogelijk donkerbruin. Een rode waas is toegestaan
Staart.	Zo donker mogelijk zwartbruin.	Zo diep mogelijk donkerbruin.
Borst.	De borst is gelijk aan de keel, warm donker beige bruin.	De borst is gelijk aan de keel, zacht bruin zo egaal en warm mogelijk.
Buik, anaalstreek en onderstaartdekveren.	Zo donker mogelijk zwartbruin.	Zo diep mogelijk mat donkerbruin.
Flanken.	Zo egaal mogelijk warm donker beigebruin.	Zo egaal mogelijk warm zacht bruin.
Poten en nagels.	Hoornkleurig, een donkerder kleur is toegestaan.	Hoornkleurig.
Snavel.	Donker beigebruin, met blauwe waas, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.	Donkerbeige, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.
Ogen/Pupil.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig.
Tekeningskleur:		
Hamertekening kop en nek.	Donkerbruin.	Ontbreekt.
Schubtekening rug- en vleugeldek.	Donkerbruine uiteinden.	Ontbreekt.
Armpentekening.	Donkerbruine dwars banden.	Ontbreekt.
Flanktekening.	Ontbreekt.	Ontbreekt.
Overgang vleugelbocht naar rugdek.	De overgang tussen zwartbruine vleugelbocht naar het bruine rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.	De overgang tussen donkerbruine vleugelbocht naar het zacht bruine rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.
Afscheiding buik.	De overgang borst, welke loopt in een gebogen lijn van vleugel boeg naar vleugelbocht en flanken, naar de buik dient regelmatig en scherp te zijn.	De overgang borst, welke loopt in een gebogen lijn van vleugel boeg naar vleugelbocht en flanken, naar de buik dient regelmatig en scherp te zijn.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Zilverbek:

<p>Donkerbuik:</p>	<p>Naast de algemene keurtechnische aanwijzingen, dient men bij het keuren rekening te houden met feit, dat de donkerbuikmutatie een melanine concentratie verhoging in de buik toont, welke zo optimaal mogelijk getoond dient te worden. Een minder diepe buikkleur of zelfs het tonen van een minimale grijze waas is fout. Het rugdek dient egaal warm donkerbruin te blijven, gelet dient te worden dat de zwartbruine buiktekening en vleugelbalk zo strak mogelijk blijven en niet gaan uitlopen over schouders, rug en flank. We vragen bij de donkerbuik mutatie een buikkleur die diep zwartbruin van kleur is en strak afgetekend moet zijn. Dit ontstaat door een toename van eumelanine in de buikbevedering. Door te selecteren naar een hoger eumelanine bezit, ontstaat er een ongewenst nevenaspect. Het zwarte pigment zal niet alleen op de buikkleur toenemen maar zal ook gaan uitvloeien in de flank, borst en schouders. waardoor ook de lichaamskleur nadelig wordt beïnvloed. Deze zal meer grauwbruin van kleur worden. In flanken zien we vaak dat uiteinde van de veer niet geheel gevuld is met pigment, waardoor de flank niet egaal is doorgekleurd. Hierdoor ontstaat een vage flanktekening, we streven naar een egaal gekleurde flankkleur. De lichaamskleur is bruin met een strak afgetekende en egaal zwartbruine buikkleur. Hier zoeken we een balans in, neem dit ook zo mee in de beoordeling. Vooralsnog kan hier enige clementie getoond worden. De voorkeur gaat echter uit naar een egaal gekleurde flank.</p>
<p>Donkerbuik bruin:</p>	<p>Naast de algemene keurtechnische aanwijzingen, dient men bij het keuren rekening te houden met feit, dat door de nog niet veelvuldig voorkomende kweek, veel donkerbuik bruine zilverbekken een erg egaal gekleurd uiterlijk tonen. Tijdens de keuring dient er op gewezen te worden dat de kenmerkende eigenschappen van deze mutatiecombinatie, een strak afgetekende mat diep donkerbruine buik is, overeenkomstig de tekeningsafbakening van de donkerbuik mutatie. Vogels, welke aan deze tekeningseigenschappen voldoen, zijn nog niet veel voorkomende kweekproducten, toch gaat hier de voorkeur uitdrukkelijk naar uit. Op dit moment zijn er twee verschijning vormen van de stuit- en boven staart dekveren. De in de standaard omschreven donkerbruine stuit- en dekveren waarbij een rode waas is toegestaan en een type dat rode stuit- en dekveren heeft. Dit betreft zoals op dit moment bekend is een selectie vorm. Dit dient niet als kleurfout te worden aangemerkt.</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard zilverbek :

Kleurslag:	Donkerbuik agaat, man en pop:	Donkerbuik bruin-agaat, man en pop:
Kleur:	Keuraanwijzing:	Keuraanwijzing:
Bovenschedel en nek.	Donker warm beige. met een kaneelkleurige waas	Warm beige. met een kaneelkleurige waas.
Wangen en keel.	Donker warm beige, met een kaneelkleurige waas zo egaal mogelijk van kleur	Warm beige, met een kaneelkleurige waas zo egaal mogelijk van kleur
Rug- en vleugeldek en armpennen.	Donker warm beige, met een kaneelkleurige waas zo egaal mogelijk van kleur.	Warm beige, met een kaneelkleurige waas zo egaal mogelijk van kleur.
Duimveren, buitenste kleine-, middelste- en grote vleugeldekveren en buitenste handpennen.	Zo donker mogelijk zwartbruin van kleur.	Zo donker mogelijk bruin van kleur.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Zo donker mogelijk zwartbruin van kleur.	Zo donker mogelijk bruin van kleur.
Staart.	Zo donker mogelijk zwartbruin van kleur.	Zo donker mogelijk bruin van kleur.
Borst.	De borst is gelijk aan de keel, zo egaal mogelijk donker warm beige.	De borst is gelijk aan de keel, zo egaal mogelijk donker warm beige. met een kaneelkleurige waas
Buik, anaalstreek en onderstaartdekveren.	Zo donker mogelijk zwartbruin.	Zo donker mogelijk bruin.
Flanken.	Donker warm beige met een kaneelkleurige waas	Warm beige met een kaneelkleurige waas
Poten en nagels.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Snavel.	Hoornkleurig met een minimaal blauwe waas	Hoornkleurig met een minimaal blauwe waas
Ogen/Pupil.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig.
Tekeningskleur:		
Hamertekening kop en nek.	Donker warm beigebruin.	Zeer licht beigebruin.
Schubtekening rug- en vleugeldek.	Donker beigebruin.	Licht beigebruin, tekening minimaal aanwezig.
Armpentekening.	Ontbreekt	Ontbreekt
Flanktekening.	Ontbreekt.	Ontbreekt.
Overgang vleugelbocht naar rugdek.	De overgang van de zo donker mogelijke zwartbruine vleugelbocht naar het warm beige rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.	De overgang van de zo donker mogelijke bruine vleugelbocht naar het warm beige met een kaneelkleurige waas en rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.
Afscheiding buik.	De overgang borst, welke loopt in een gebogen lijn van vleugel bocht naar vleugelbocht en flanken, naar de buik dient regelmatig en scherp te zijn.	De overgang borst, welke loopt in een gebogen lijn van vleugel bocht naar vleugelbocht en flanken, naar de buik dient regelmatig zijn.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Zilverbek:

<p>Donkerbuik agaat:</p>	<p>De Agaat donkerbuik moet een warme beige lichaamskleur bezitten. De staart, stuit, vleugeldekveren en buikkleur zo donker mogelijk zwartbruin. Kwekers selecteren naar een zo diep mogelijk zwartbruine buikkleur, deze selectievorm kan te ver gaan waardoor door de kleurdiepte meer zwart wordt. We vragen een egale en zo diep mogelijk zwartbruine kleur, deze hoeft niet zwart te zijn. Vogels met een diep zwarte buikkleur verliezen hun warm beige lichaamskleur deze zal door toename van het eumelanine een grauwe tint krijgen. Bij deze mutatie combinatie zoeken we een balans tussen lichaamskleur en de donker zwartbruin gepigmenteerde delen.</p>
<p>Donkerbuik bruin-agaat:</p>	<p>De Agaat-bruine donkerbuik moet een zo warm mogelijke beige lichaamskleur bezitten. De staart, stuit, vleugeldekveren en buikkleur zo donker mogelijk bruin. We vragen een egale buikkleur die minimaal donkerder is met een kaneelkeurige was dan de onderstaartdekveren kleur. De vleugelbalk dient zo strak mogelijk aanwezig te zijn. De kleurdiepte kan minder diep bruin van kleur zijn dan de staartkleur, hier dient enigszins soepel mee worden omgegaan. Een roodbruine gloed op de bovenstaartdekveren is toegestaan.</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard zilverbek :

Kleurslag:	Donkerbuik opaal man en pop:	Donkerbuik bruinopaal man en pop:
Kleur:		
Bovenschedel en nek.	Lichtgrijs met zeer licht beige schubtekening.	Warm licht beige.
Wangen en keel.	Lichtgrijs, zo egaal mogelijk met een zeer licht beige schubtekening	Wangen lichtbeige. De keel licht warm beige.
Rug- en vleugeldek en armpennen.	Zeer licht grijze waas in contrast met nek en schedel.	Zeer lichtbeige waas in contrast met de nek en schedel.
Duimveren, buitenste kleine-, middelste- en grote vleugeldekveren en buitenste handpennen.	Donker grijs.	Zo egaal mogelijk warm beige met een roze gloed.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Donker grijs.	Beige een rode waas is toegestaan.
Staart.	Donker grijs een rode waas is toegestaan. .	Beige een rode waas is toegestaan.
Borst.	Grijs met een licht beige waas.	Warm crème .
Buik, anaalstreek en onderstaartdekveren.	Donker grijs uitlopend naar donkergrijs ter plaatse van de anaalstreek..	Zo donker mogelijk beige uitlopend naar wat donkerder beige ter plaatse van de anaalstreek.
Flanken.	Grijs met een licht beige waas.	Warm crème
Poten en nagels.	Als de wildkleur met een blauwgrijze waas.	Hoornkleurig.
Snavel.	Beigebruin, met blauwe waas, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.	Hoornkleurig.
Ogen/Pupil.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een lichte blauwe rand van washuid aanwezig.
Tekeningskleur:		
Hamertekening kop en nek.	Beigegrijs.	Beige.op een iets warmere ondergrond kleur.
Schubtekening rug- en vleugeldek.	Egaal zilvergrijs zo egaal mogelijk.	Ontbreekt
Armpentekening.	Ontbreekt	Ontbreekt.
Flanktekening.	Ontbreekt.	Ontbreekt
Overgang vleugelbocht naar rugdek.	De overgang tussen zilver grijze vleugelbocht naar het licht zilvergrijs bewaasde rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.	De overgang van de warm beige vleugelbocht naar warm crème beige bewaasde rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.
Afscheiding buik.	De overgang borst, welke loopt in een gebogen lijn van vleugel bocht naar vleugelbocht dient regelmatig en scherp te zijn.	De overgang borst is niet of nauwelijks aanwezig, kleur van de borst loopt egaal in de flanken.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Zilverbek:

Donkerbuik opaal:	<p><u>Het betreft hier een kweek- en keuraanwijzing.</u></p> <p>De variatiebreedte is erg groot. E.a. is afhankelijk hoe groot de invloed van de donkerbuik factor is. Uitgangspunt dient te zijn dat de vleugelbalk zichtbaar aanwezig is. Indien de donkerbuik factor te sterk aanwezig is zal er een donkergrijze egale vogel ontstaan.</p> <p>De flankkleur zal dichtlopen, maar dient net als bij de donkerbuik wildkleur gelijk te zijn aan de rug dekkleur.</p>
Donkerbuik bruinopaal:	<p>Met het over kweken van de opaalmutatie vanuit de loodbek is ook de bruinmutatie in de zilverbekken gecombineerd. Dit geeft mooie zacht beige bewaasde vogels, die duidelijk herkenbaar zijn.</p> <p>Tijdens de keuring moet gelet worden op het tonen van voldoende kleuregaliteit en het aanwezig zijn van tekening op de vleugelbalk.</p> <p>Er mag geen flanktekening aanwezig zijn, deze dient egaal van kleur te zijn.</p> <p>Het zal moeilijk zijn om een zo donker mogelijk beige uitlopend naar wat donkerder beige ter plaatse van de anaalstreek buikkleur te realiseren.</p> <p>Hier nog wat soepel mee omgaan.</p>
Geelstaart algemeen:	<p><u>Het betreft hier een kweek- en keuraanwijzing.</u></p> <p>De geelstaart mutatie bij de zilverbek bevindt zich nog in een experimenteel stadium.</p> <p>De gele nuances van de stuit en staartpennen dienen zuiver geel te zijn, iedere roze of rode kleurnuance is fout..</p> <p>De geelstaart mutatie heeft geen invloed op rest van de lichaamskleuren.</p> <p>Hij zal over het algemeen in de wat lichtere kleuren zichtbaar zijn. Bekend zijn ze bij de Opaal, Pastel, en Grijs en eigenlijk bij vrijwel alle lichte kleuren.</p> <p>Vaak worden ze niet tijdens de keuring herkend. Vogels omschrijven en keuren volgens de omschreven kleurslag omschrijving met de toevoeging <u>'Geelstaart '.</u></p>

[Terug naar index](#)

Loodbek, (*Lonchura malabarica*)

Algemeen:

Wetenschappelijke naam:	<i>Lonchura m. domesticus.</i>
Duits:	Malabarfasänchen.
Engels:	Indian Silverbill.
Frans:	Bec de plomp.
Deens:	Malabar Amadine
Italiaans:	Becco di piombo.

Bij aanvulling van de loodbekken:

De ontwikkelingen, welke de kweek van loodbek de laatste 10 jaar heeft ondergaan, verantwoordt een herziene uitgave. Deze verandering betreft een aanpassing in kleur en tekening standaard van de zilver- en loodbek. Gezien het feit, dat de loodbek een vogel is, welke veel minder phaeomelanine bezit dan de zilverbek, wil dit zeggen, dat de kleurslagen van de loodbek, welke in het bezit zijn van de bruin- en / of donkerbuik factor minder warm zijn dan dezelfde kleurslagen bij de zilverbek.

Daarnaast is bij de loodbek de opaalmutatie ontstaan en bij de zilverbek een grijsmutatie. Hoewel het nu nog te vroeg is om te komen tot een kleurstandaard, wordt het ontstaan van deze mutaties nu reeds aangeduid.

Bergen op Zoom, zomer 2001.

De Keurmeestersvereniging Tropische vogels en Parkieten.
van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers.

Bij de volledige herziene standaard van de loodbekken.

Amper 6 jaar na het verschijnen van de herziene versie 2001 is het inmiddels zeker verantwoord deze versie opnieuw te herzien. De domesticatie is inmiddels verder gegaan door het ontstaan van de opaalmutatie en donkerstuitmutatie bij de loodbek. Ook ziet men tegenwoordig regelmatig vogels, waarbij het rode carotenoïde in de staart is vervangen door geel carotenoïde. Tenslotte geldt ook voor de standaard van de loodbek, dat deze versie is uitgevoerd in de inmiddels bekende matrix lay-out.

De loodbek heeft, al dan niet gewild, door veelvuldige kweek, een zowel negatieve als positieve kweekelectie ondergaan. Het gevolg is afwijkingen in formaat, model, kleur en tekening. Alleen al door deze feiten kan gesteld worden, dat binnen het keursysteem de loodbek een vogel is, welke in deze standaard, "Gedomesticeerde Afrikaanse- en Aziatische prachtvinken", met recht als cultuurvogel mag worden aangemerkt. Naast de variatiebreedte binnen de soort is, als gevolg van de domesticatie, ook dit aantal kleurmutaties ontstaan.

Nijmegen, zomer 2007.

De Keurmeestersvereniging Tropische vogels en Parkieten.
van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers.

[Terug naar index](#)

Ondersoorten:

Van de loodbek, *Lonchura malabarica*, worden geen ondersoorten onderscheiden. Wel heeft de loodbek een groot verspreidingsgebied. De loodbek komt voor in het gebied rond de Golf van Oman en oostwaarts richting Afghanistan, Pakistan, India en Bangladesh. Het gevolg van dit grote verspreidingsgebied is een zeer grote variatiebreedte binnen de soort.

Erfelijkheid en veerstructuur:

De vederstructuur van de zilver- en loodbek is niet diepgaand onderzocht. Door een theoretische benadering van de mutaties en de analogie met de andere *Lonchura* soorten, is de volgende indeling tot stand gekomen. De bevedering van de zilver- en loodbekken zijn in te delen in vier groepen veervelden.

- a) De beperkt met phaeomelanine gevulde veervelden.
 - * De buik (van de zilverbek).
- b) De hoofdzakelijk met phaeomelanine gevulde veervelden.
 - * De kop.
 - * **De borst.**
 - * De flanken.
 - * Het rug- en vleugeldek.
- c) **De met eu- en phaeomelanine gevulde veervelden.**
 - * **De staart- en vleugelpennen en de stuit van de zilverbek.**
- d) In veervelden aanwezige carotenoïde.
 - * De stuitbevedering en staartpennen van de zilverbek.
 - * De staartpennen van de loodbek.
- e) Met eumelanine gevulde hoorndelen.

Voor een diepgaande bijschrijving de verschillende mutaties bij de loodbek wordt naar de mutatie standaard prachtvinken verwezen. Bij de loodbek worden de volgende mutaties herkend.

Bruin:	Met als oorspronkelijk kweker de heer Kraan uit Hazerswoude.
Donkerbuik:	De oorsprong is niet te herleiden. Experimentele kweek is uitgevoerd door de heer Henk de Vos uit Utrecht.
Pastel:	De mutatie is in 1982, in de omgeving van Arnhem, bij de heer Balk in de loodbek ontstaan en verder door de heer Lenting uit Arnhem vastgelegd en ontwikkeld.
Opaal:	De opaal mutatie is begin negentiger jaren in een stam loodbekken ontstaan bij de heer H. Versteeg uit Driemond.
Donkerstuit:	In dezelfde stam loodbekken ontstond bij heer H. Versteeg uit Driemond naast de opaal mutatie ook de donkerstuitmutatie
Grijs:	Rond de eeuwwisseling is de grijsmutatie bij de loodbek in België ontstaan.

- Geelstaart:** Door de heer Pieter v.d. Hooven uit Zwolle werd in een **Opaal** stam de **Geelstaart** mutatie ontdekt in het begin van de 21ste eeuw . Door een kwalitatieve reductie van het rode carotenoïde van de bovenstaartdek- en de stuitbevedering kunnen er vooral in de wat lichtere kleurslagen zoals de **SL ino**, opaal, pastel en grijs deze factor zichtbaar worden. In de praktijk blijkt dat deze mutatie autosomaal recessief te vererven. Het symbool voor deze factor = **ge**
- Agaat:** De **Agaat** mutant is door **Berend Bosch** vanuit de zilverbek middels transmutatie naar de loodbek vast gelegd en verder ontwikkeld. De combinatie met bruin is ook al aanwezig de zgn **Agaatbruine**.
- SL ino** Van deze mutant is eigenlijk niet bekend hoe deze is ontstaan. Dit kan via transmutatie vanuit de zilverbek zijn of een spontane mutatie.

[Terug naar index](#)

Fysieke standaard:

Formaat:

De ideale loodbek is een meer slanke vogel en moet minimaal 11 cm lang zijn, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. Het formaat dient een harmonisch geheel te vormen met het type van de vogel.

Model:

De loodbek is een slankere meer langgerekte vogel welke, hoewel iets kleiner als de zilverbek, door zijn slankere postuur toch een langere indruk geeft. De loodbek mag echter niet de indruk geven iel of smal te zijn.

De onderlinge lichaamsverhoudingen van de loodbek dienen harmonisch te werken. Van opzij gezien moet de borstlijn, vanaf de keel tot aan de inzet van de poten, een regelmatig gebogen lijn zijn. De rug moet, vanaf de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn vormen. Een puntige borst of uitgezakt achterlichaam worden als storend ervaren. De kop dient ronde lijnen te vormen, zonder echt duidelijk afgeplat te zijn. De staartpenen zijn van buiten naar binnen steeds iets langer, terwijl de twee middelste staartpenen puntig verlengd zijn, waardoor een tapse staartvorm ontstaat.

Houding:

De loodbek dient rustig op stok te zitten. Het lichaam dient los van de stok te blijven, het doorzakken op de poten is fout. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Voor de loodbek, welke als soort relatief weinig foutbronnen heeft, is een goede conditie een eerste vereiste. Wanneer de loodbek niet in goede conditie verkeert, komen deze niet in aanmerking voor een hoge punten waardering.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen, waarvan drie tenen naar voren en één naar achter is gericht. Elke teen is voorzien van een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

2,7 mm.

Snavel:

De snavel moet kegelvormig zijn, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel dienen natuurlijk te sluiten. De lijn snavel - schedel moet vloeiend zijn.

Bevedering:

Een onbeschadigd verenpak dient door de loodbek strak en aan een gesloten gedragen te worden, zonder beschadigingen. Door onvoldoende training in de tentoonstellingskooi zal de loodbek onrustig worden en met name de vederstructuur van de staart beschadigen.

Tekeningspatroon:

De tekening onderdelen van de gedomesticeerde wildkleur loodbek zijn:

- Hamertekening bovenschedel: De bovenschedel is donkerbruin. Deze veren hebben een donkerder bruine veerkern, waardoor een gehamerd uiterlijk ontstaat. Deze hamertekening moet prominent aanwezig zijn.
- Kleurscheiding schedel, teugel en wangen: De afscheiding van de donkerbruine schedel en de witte grijs bewaasde teugel en wangen, loopt middels een lijn aan de bovenzijde van de teugel, boven langs de ogen en buigt achter de ogen af, richting wangen en vleugelbocht.
- Flanktekening: Op de crème witte flanken is een scherpe, regelmatige en ononderbroken bruine dwarstekening aanwezig, welke dezelfde kleur heeft dan de borst. De flank begint aan de vleugelbocht en loopt door tot aan de broek. De overgang van de flank naar de buik en borst is scherp zonder uitlopers

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard: Loodbek:

Kleurslag:	Wildkleur man en pop:	Bruin man en pop:
Kleur:		
Bovenschedel.	Donkerbruin.	Donker zacht koud bruin.
Achterschedel en nek.	Donkerbruin, zo egaal mogelijk van kleur.	Zacht bruin, zo egaal mogelijk van kleur.
Teugel en wangen.	Wit.	Wit.
Keel.	Wit.	Wit.
Rugdek, vleugeldek en armpennen.	Donkerbruin, zo egaal mogelijk van kleur.	Zacht koud bruin, zo egaal mogelijk van kleur.
Duimveren, buitenste kleine-, middelste- en grote vleugeldekveren en buitenste handpennen.	Zo donker mogelijk zwartbruin.	Zo diep mogelijk mat donkerbruin.
Stuit. Bovenstaartdekveren.	Wit Witte kern met zwarte afzoming op bovenstaartdekveren.	Wit Witte kern met zwartbruine afzoming op bovenstaartdekveren.
Staat.	Zo donker mogelijk zwartbruin. Een rode waas is toegestaan	Zo diep mogelijk donkerbruin. Een rode waas is toegestaan.
Borst.	De borst is gelijk aan de keel, crème wit.	De borst is gelijk aan de keel, wit.
Buik, anaalstreek en onderstaartdekveren.	Vanaf de crème-witte borst geleidelijk overgaand in wit.	Vanaf de crème- witte borst geleidelijk overgaand in wit.
Flanken.	Crème-wit.	Crème-wit.
Poten.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Nagels.	Grijs.	Beige.
Snavel.	Loodgrijs, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel. Op de snijranden en aan de punt donkergrijs. Hierdoor ontstaat een driehoekige vorm op de bovensnavel.	Beigebuin, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel. Op de snijranden en aan de punt donker beige. Hierdoor ontstaat een driehoekige vorm op de bovensnavel.
Ogen /Pupil.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.	Donker bruin, een lichtere kleur is toegestaan.
Tekeningkleur:		
Hamertekening kop en nek.	Donkerder bruin dan de bovenschedel.	Donkerder zacht koud bruin dan de bovenschedel.
Kleurscheiding schedel, teugel en wangen.	Regelmatig en scherp.	Regelmatig en scherp.
Flanktekening.	Bruin.	Beige.
Overgang vleugelbocht naar rugdek.	De overgang van zwartbruine vleugelbocht naar het donkerbruine rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.	De overgang van donkerbruine vleugelbocht naar het zacht koud bruine rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.
Overgang van borst naar buik.	Ontbreekt.	Ontbreekt.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Loodbek man en pop:

<p>Wildkleur:</p>	<p>De afscheidingslijnen tussen de schedel en teugel, richting wangen en vleugelbocht, dienen zo strak en regelmatig mogelijk te verlopen. Dit is echter een zeer moeilijk haalbaar tekening onderdeel en enige clementie is dan ook op zijn plaats. De kleur van keel en borst dient crème-wit te zijn, waarbij de voorkeur uitgaat naar een zo wit mogelijk kleur. De veerstructuur van de wangen dient goed gesloten te zijn. Wanneer deze veren niet voldoende sluiten, kijkt men in de oorzone door de bevedering heen. Dit is niet gewenst en als fout aan te merken. Een goed getekende flank is een kenmerk van kwaliteit. Veel voorkomende fouten zijn een grijze kleur van de flank ter hoogte van de broek en een vlekkerige vervaging van de flanktekening ter hoogte van de vleugelbocht. Beide fouten dienen, al naar gelang de ernst van de fout, als tekening onderdeel bestraft te worden. Indien de bovenstaartdekveren niet geheel strak worden getoond zal er vaak een zwarte omzoming te zien zijn, dit is niet fout. Gelet dient te worden op de zuiver witte bovenstaartdekveren zonder roze waas.</p>
<p>Bruin:</p>	<p>De bruine kleurslag is niet middels hybride kweek met het bruine zilverbek ontstaan, maar een volledig zelfstandige mutatie. Het feit dat de veerstructuur van de loodbek, in tegenstelling tot de zilverbek, is gebaseerd op een groot deel eumelanine, maakt dat de totaalkleur koud van tint is. Een warmere bruine kleur, zoals men kent van de zilverbek, hoort (nog) niet tot de mogelijkheden. Op de flanken is een scherpe, regelmatige en ononderbroken beige dwarstekening aanwezig, welke begint aan de vleugelbocht en doorloopt tot aan de broek. De overgang van de flank naar de buik en borst is scherp, zonder uitlopers. Deze flanktekening dient duidelijk en prominent aanwezig te zijn, waarbij in de experimentele fase nog clementie betracht kan worden. Wel dient op het missen van deze tekening tijdens de keuring nadrukkelijk gewezen te worden.</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard: Loodbek:

Kleurslag:	Grijs man en pop:	Pastel man en pop;	Bruinpastel man en pop;
Kleur:	Keuraanwijzing:	Keuraanwijzing:	Keuraanwijzing:
Bovenschedel.	Licht muisgrijs.	Grauw beige.	Bruin beige.
Achterschedel en nek.	Licht muisgrijs, iets lichter dan de bovenschedel.	Grauw beige, zo egaal mogelijk van kleur.	Het bruin-beige van de kop loopt via achterschedel en nek geleidelijk over in de koud-beige kleur van het rugdek.
Teugel en wangen.	Wit.	Wit.	Wit.
Keel.	Wit.	Wit.	Wit.
Rugdek, vleugeldek en armpennen.	Licht muisgrijs.	Lichtbeige, zo egaal mogelijk van kleur.	Koud beige, zo egaal mogelijk van kleur.
Duimveren, buitenste kleine-, middelste- en grote vleugeldekveren en buitenste handpennen.	Zwart.	Bruingrijs.	Donker bruin-beige.
Stuit	Wit	Wit	Wit
Bovenstaartdekveren	Witte kern met zwarte afzoming op bovenstaartdekveren.	Witte kern met bruine afzoming op bovenstaartdekveren	Witte kern met bruine afzoming op bovenstaartdekveren
Staart.	Zo donker mogelijk zwartgrijs van kleur.	Bruingrijs. Een rode waas is toegestaan.	Donker bruin-beige. Een rode waas is toegestaan.
Borst.	De borst is gelijk aan de keel, wit.	De borst is gelijk aan de keel, wit.	De borst is gelijk aan de keel, wit.
Buik, anaalstreek en onderstaartdekveren.	Wit.	Wit.	Wit.
Flanken.	Wit.	Licht crème-wit.	Wit.
Poten.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Nagels.	Grijs.	Grijs.	Hoornkleurig
Snavel.	Loodgrijs, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel. Op de snijranden en aan de punt donker. Hierdoor ontstaat een driehoekige vorm op de bovensnavel.	Loodgrijs, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel. Op de snijranden en aan de punt donker grijs. Hierdoor ontstaat een driehoekige vorm op de bovensnavel.	Blauwgrijs met een roze waas, Op de snijranden en aan de punt donkerder blauwgrijs. Hierdoor ontstaat een driehoekige vorm op de bovensnavel.
Ogen /Pupil.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.
Tekeningskleur:			
Hamertekening kop en nek.	Muisgrijs.	Donker grauw bruin, minimaal herkenbaar.	Licht grauw bruin, minimaal herkenbaar.
Kleurscheiding schedel, teugel en wangen.	Regelmatig en scherp.	Regelmatig en scherp.	Regelmatig en scherp.
Flanktekening.	Zeer lichtgrijs	Minimaal aanwezig. (Zie KTA)	Minimaal aanwezig. (Zie KTA)
Overgang vleugelbocht naar rugdek.	De overgang van de zwartgrijze vleugelbocht naar het zeer licht muisgrijze rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.	De overgang van bruine vleugelbocht naar het beige rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.	De overgang van bruin beige vleugelbocht naar het koud beige rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.
Overgang van borst naar buik.	Ontbreekt.	Ontbreekt.	Ontbreekt.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Loodbek man en pop:

Grijs:	<p>Het betreft hier een kweek- en keuraanwijzing. De grijsmutatie bij de loodbek bevindt zich nog in een experimenteel stadium. Naast de algemene keurtechnische aanwijzingen dient bij het keuren rekening te worden gehouden met feit, dat de grijsmutatie al het phaeomelanine verhindert tot uiting te komen. Het is van belang dat de grijze kleurnuances zo helder mogelijk moeten zijn. Tijdens de keuring dient gelet te worden dat de vleugelbalk en flanktekening aanwezig zijn.</p>
Pastel:	<p>Het grootste probleem bij de pastel loodbek is de kleurregelmaat van het rug- en vleugeldek. De pastefactor blijkt in dit veerveld zeer variabel en per veer verschillend te werken. De vogels met de grootste kleuregaliteit in het rug- vleugeldek verdienen in alle gevallen de voorkeur. Daar de kweek van de pastel kleurslag bij de loodbek nog altijd min of meer in een experimentele fase verkeert, is op dit moment niet duidelijk of het tonen van een flanktekening mogelijk is. Het is goed om het niet tonen van flanktekening als normaal te ervaren. Wanneer pastel loodbekken worden aangetroffen met flanktekening is het op z'n plaats de het bestuur van de KMV-TP hiervan in kennis te stellen.</p>
Bruinpastel:	<p>Vaak wordt de bruinpastel verward met de wildkleur pastel doordat deze vaak dusdanig opleekt dat er een meer bruinbeige lichaamskleur ontstaat. Bij de gewone pastel zal de snavelkleur niet opleken, bij de bruinpastel daar en tegen de snavel een meer blauwgrijze kleur tonen met een roze waas. In tegenstelling tot de wildkleurpastel loodbek zal de kleurregelmaat van het rug- en vleugeldek bij de bruinpastel veel egalere en minder vlekkerig overkomen. Het grootste probleem bij de pastel loodbek is de kleurregelmaat van het rug- en vleugeldek. De pastefactor blijkt in dit veerveld zeer variabel en per veer verschillend te werken. De vogels met de grootste kleuregaliteit in het rug- vleugeldek verdienen in alle gevallen de voorkeur. Daar de kweek van de pastel kleurslag bij de loodbek nog altijd min of meer in een experimentele fase verkeert, is op dit moment niet duidelijk of het tonen van een flanktekening mogelijk is. Het is goed om het niet tonen van flanktekening als normaal te ervaren. Wanneer pastel loodbekken worden aangetroffen met flanktekening is het op z'n plaats de het bestuur van de KMV-TP hiervan in kennis te stellen.</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard: Loodbek:

Kleurslag:	Agaat man en pop:	Bruin-agaat man en pop:
Kleur:	Keuraanwijzing:	Keuraanwijzing:
Bovenschedel.	Zacht beige bruin	Zacht crème beige
Achterschedel en nek.	Zacht beige bruin, zo egaal mogelijk van kleur	Zacht crème beige, zo egaal mogelijk van kleur
Teugel en wangen.	Wit	Wit
Keel.	Wit	Wit
Rugdek, vleugeldek en armpennen.	Zacht koud beige bruin, zo egaal mogelijk van kleur	Zacht crème wit, zo egaal mogelijk van kleur
Duimveren, buitenste kleine-, middelste- en grote vleugeldekveren en buitenste handpennen.	Zo diep mogelijk mat koud bruin	Zo diep mogelijk mat crème
Stuit	Wit	Wit
Bovenstaartdekveren.	Witte kern met donker koud bruine afzoming op de boven staartdekveren	Witte kern met donker koud bruine afzoming op de boven staartdekveren
Staart.	Donker koud bruin	Donker koud crème bruin
Borst.	De borst is gelijk aan de keel, wit.	De borst is gelijk aan de keel, wit.
Buik, anaalstreek en onderstaartdekveren.	Buik en anaalstreek wit, onderstaartdekveren koud bruin	Buik en anaalstreek wit, onderstaartdekveren koud crème bruin
Flanken.	Crème beige	Wit, flanktekening zacht crème beige
Poten.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Nagels.	Beige	Beige
Snavel.	Beige grijs. Overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel. Op de snijranden en aan de punt donkerbeige. Hierdoor ontstaat een driehoekige vorm op de bovensnavel	Beige grijs. Overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel. Op de snijranden en aan de punt donkerbeige. Hierdoor ontstaat een driehoekige vorm op de bovensnavel
Ogen /Pupil.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.
Tekeningskleur:		
Hamertekening kop en nek.	Donkerder zacht koud bruin dan de bovenschedel	Crème wit
Kleurscheiding schedel, teugel en wangen.	Regelmatig en scherp zacht beige bruin	Crème wit
Flanktekening.	Crème beige	Zacht crème wit
Overgang vleugelbocht naar rugdek.	De overgang van de mat bruine vleugelbocht naar het zacht koud beige bruine rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.	De overgang van de mat crème vleugelbocht naar het zacht koud beige bruine rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.
Overgang van borst naar buik.	Ontbreekt.	Ontbreekt

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen Loodbek man en pop:

Agaat:	<p><u>Het betreft hier een kweek- en keuraanwijzing.</u></p> <p>De Agaat kleurslag is middels hybride kweek met de Agaat zilverbek ontstaan. Het feit dat de veerstructuur van de loodbek, in tegenstelling tot de zilverbek, is gebaseerd op een groot deel eumelanine, maakt dat de totaalkleur koud van tint is. Een warmere bruine kleur, zoals men die kent van de zilverbek, hoort (nog) niet tot de mogelijkheden. Op de flanken is een scherpe, regelmatige en ononderbroken donker crème beige dwarstekening aanwezig, die begint aan de vleugelbocht en doorloopt tot aan de broek.. Deze flanktekening dient duidelijk en prominent aanwezig te zijn, waarbij in de experimentele fase nog clementie betracht kan worden. Wel dient op het missen van deze tekening tijdens de keuring nadrukkelijk gewezen te worden.</p>
Bruin-agaat	<p><u>Het betreft hier een kweek- en keuraanwijzing.</u></p> <p>De Agaatbruine kleurslag is middels hybride kweek met de Agaat zilverbek ontstaan. Het feit dat de veerstructuur van de loodbek, in tegenstelling tot de zilverbek, is gebaseerd op een groot deel eumelanine, maakt dat de totaalkleur koud van tint is. Een warmere bruine kleur, zoals men die kent van de zilverbek, hoort (nog) niet tot de mogelijkheden. Op de flanken is een scherpe, regelmatige en ononderbroken licht crème beige dwarstekening aanwezig, die begint aan de vleugelbocht en doorloopt tot aan de broek.. Deze flanktekening dient duidelijk en prominent aanwezig te zijn, waarbij in de experimentele fase nog clementie betracht kan worden. Wel dient op het missen van deze tekening tijdens de keuring nadrukkelijk gewezen te worden.</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard: Loodbek:

Kleurslag:	Opaal man en pop:	Bruinopaal man en pop:
Kleur:	Keuraanwijzing:	Keuraanwijzing:
Bovenschedel.	Lichtgrijs.	Licht beige crème.
Achterschedel en nek.	Lichtgrijs, iets lichter dan de bovenschedel.	Licht beige crème, iets lichter dan de bovenschedel.
Teugel en wangen.	Wit.	Wit.
Keel.	Wit.	Wit.
Rugdek, vleugeldek en armpennen.	Zeer lichtgrijs.	Zeer lichtcrème, in contrast met de nek en schedel.
Duimveren, buitenste kleine-, middelste- en grote vleugeldekveren en buitenste handpennen.	Zo egaal mogelijk grijs.	Zo egaal mogelijk beige.
Stuit	Wit	Wit
Bovenstaartdekveren.	Witte kern met grijze afzoming op bovenstaartdekveren.	Wit.
Staat.	Grijs. Een rode waas is toegestaan	Beige met een duidelijk rode waas.
Borst.	De borst is gelijk aan de keel, wit .	De borst is gelijk aan de keel, wit.
Buik, anaalstreek en onderstaartdekveren.	Wit.	Wit.
Flanken.	Zeer lichtcrème, met een grijze waas.	Zeer lichtcrème.
Poten.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Nagels.	Grijs.	Beige.
Snavel.	Loodgrijs, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel Op de snijranden en aan de punt donker grijs. Hierdoor ontstaat een driehoekige vorm op de bovensnavel.	Beige grijs. overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel. Op de snijranden en aan de punt donkerbeige. Hierdoor ontstaat een driehoekige vorm op de bovensnavel
Ogen /Pupil.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.
Tekeningkleur:		
Hamertekening kop en nek.	Grijs.	Beige, nauwelijks waarneembaar.
Kleurscheiding schedel, teugel en wangen.	Regelmatig en scherp.	Regelmatig en scherp.
Flanktekening.	Lichtgrijs.	Lichtbeige.
Overgang vleugelbocht naar rugdek.	De overgang van de grijze vleugelbocht naar het zeer lichtgrijze rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.	De overgang van de beige vleugelbocht naar het zeer lichtcrème rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.
Overgang van borst naar buik.	Ontbreekt.	De kleurovergang van borst naar buik ontbreekt.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen Loodbek man en pop:

Opaal:	<p>Het betreft hier een kweek- en keuraanwijzing. De opaal mutatie bij de loodbek bevindt zich langzaam maar zeker niet meer in experimenteel stadium. Naast de algemene keurtechnische aanwijzingen dient bij het keuren rekening gehouden te worden met de soort eigenschappen. Deze dienen zo optimaal mogelijk getoond te worden. Dit wil zeggen, dat de wang en de borst goed helderwit moeten zijn. Verder is het van belang dat de grijze kleurnuances zo helder mogelijk moeten zijn. De voorkeur gaat uit naar de wat donkerder types, waardoor de flanktekening beter tot zijn recht komt.. Er ontstaat dan ook een betere wang-schedel kleur afscheiding. De vleugelbalk dient zo diep mogelijk grijs te zijn gelijk aan de staart kleur. De egale lichtgrijze vogels zullen niet of nauwelijks flanktekening laten zien. Wordt er geen flanktekening getoond, dan is de lichaamskleur te lichtgrijs van kleur en dient dit gestraft te worden bij kleur- en kleurregelmaat en bij tekening.</p>
Bruinopaal:	<p>Het betreft hier een kweek- en keuraanwijzing. De opaalmutatie, in combinatie met de bruinmutatie, bevindt zich bij de loodbek nog in een experimenteel stadium. Het is van belang dat de crème kleurnuances zo helder mogelijk zijn en de kleuregaliteit goed.</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard: Loodbek:

Kleurslag:	SL ino man en pop:	Bruingrijs man en pop:
Kleur:	Keuraanwijzing:	Keuraanwijzing:
Bovenschedel.	Wit, zo egaal mogelijk van kleur.	Koud bruin met grijze waas
Achterschedel en nek.	Wit, zo egaal mogelijk van kleur.	Bruin met grijze waas iets lichter dan de bovenschedel, zo egaal mogelijk van kleur
Teugel en wangen.	Wit.	Wit
Keel.	Wit.	Wit
Rugdek, vleugeldek en armpennen.	Wit.	Koud bruingrijs
Duimveren, buitenste kleine-, middelste- en grote vleugeldekveren en buitenste handpennen.	Wit. De buitenste pennen hebben een minimale crème waas	Zo egaal mogelijk bruingrijs.
Stuit	Wit	Wit
Bovenstaartdekveren.	Witte kern met crème afzoming op bovenstaartdekveren.	Witte kern met donker koud bruine afzoming op de bovenstaartdekveren.
Staart.	Wit met een duidelijke rode waas.	Donker koud bruingrijs
Borst.	De borst is gelijk aan de keel, wit.	De borst is gelijk aan de keel, wit.
Buik, anaalstreek en onderstaartdekveren.	Wit.	Wit.
Flanken.	Wit.	Wit met een lichte bruingrijze tekening
Poten.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Nagels.	Hoornkleurig.	Grijs
Snavel.	Hoornkleurig, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.	Bruingrijs. overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel. Op de snijranden en aan de punt donker grijsbruin. Hierdoor ontstaat een driehoekige vorm op de bovensnavel
Ogen /Pupil.	Rood, een lichtere kleur is toegestaan.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.
Tekeningkleur:		
Hamertekening kop en nek.	Ontbreekt.	Donkerder koud bruingrijs dan de bovenschedel
Kleurscheiding schedel, teugel en wangen.	Ontbreekt	Regelmatig en scherp.
Flanktekening.	Ontbreekt	Licht bruingrijs
Overgang vleugelbocht naar rugdek.	Ontbreekt.	De overgang van koud bruingrijze vleugelbocht naar het bruingrijze rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.
Overgang van borst naar buik.	Ontbreekt.	De overgang borst, welke loopt in een gebogen lijn van vleugelbocht naar vleugelbocht en flanken, naar de buik, dient regelmatig en scherp te zijn

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen Loodbek man en pop:

SL ino:	<p>Het betreft hier een kweek- en keuraanwijzing.</p> <p>De SL ino kleurslag is een in 1993 voor het eerst opgetreden mutatie bij de zilverbek.</p> <p>Deze kweek verkeert momenteel nog duidelijk in de experimentele fase, welke voor enige jaren terug wat intensiever was dan heden.</p> <p>De omschrijving van de SL ino loodbek is gedaan vanuit een theoretische achtergrond en kan mogelijk nog bijgesteld moeten worden.</p> <p>Het is echter de bedoeling de kwekers een handreiking te doen binnen de aanwezige mogelijkheden.</p> <p>Tijdens de keuring is het goed op te letten op een zo egaal mogelijk gekleurd rugdek.</p> <p>Een vlekkerig dek zal gestraft dienen te worden.</p> <p>De wildvorm, waar ino ingekweekt is, is een nagenoeg witte vogel.</p>
Bruingrijs:	<p>Het betreft hier een kweek- en keuraanwijzing.</p> <p>De bruingrijs mutatie combinatie bevindt zich nog in een experimenteel stadium.</p> <p>Bij de combinatie bruin met grijs wordt het bruine eumelanine niet of nauwelijks gereduceerd.</p> <p>Het laatste restje pheomelanine wordt door de grijs mutatie gereduceerd waardoor deze bruin grijze kleur ontstaat.</p> <p>De vleugel balk en bovenstaart dekveren zijn mat bruingrijs is.</p> <p>De voorkeur gaat uit naar een vleugelbalk die gelijk van kleur diepte is als de staart.</p> <p>Voor alsnog dient er enige clementie voor het vaak wat vaag aanwezig zijn van de flanktekening.</p> <p>Maar er dient wel aangegeven te worden tijdens de keuring dat deze aanwezig dient te zijn.</p> <p>De snavel dient bruin grijs te zijn en op de snijranden en aan de punt van de snavel donkerder van kleur.</p> <p>Hierdoor ontstaat een driehoekige vorm op de snijrand van de bovensnavel.</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard: Loodbek:

Kleurslag:	Donkerbuik man en pop:	Donkerbuik bruin man en pop:
Kleur:	Keuraanwijzing:	Keuraanwijzing:
Bovenschedel.	Donkerbruin.	Egaal zacht bruin.
Achterschedel en nek.	Donkerbruin, zo egaal mogelijk van kleur.	Egaal zacht bruin.
Teugel en wangen.	Donker crème-bruin.	Warm crème-bruin.
Keel.	Donker crème-bruin.	Warm crème-bruin.
Rugdek, vleugeldek en armpennen.	Donkerbruin, zo egaal mogelijk van kleur,	Egaal zacht bruin.
Duimveren, buitenste kleine-, middelste- en grote vleugeldekveren en buitenste handpennen.	Zo donker mogelijk zwartbruin.	Zo diep mogelijk donkerbruin.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Zwartbruin.	Donkerbruin.
Staart.	Zo donker mogelijk zwartbruin. met een warme waas.	Zo diep mogelijk donkerbruin.
Borst.	De borst is gelijk aan de keel, donker crème-bruin.	De borst is gelijk aan de keel, warm crème-bruin.
Buik, anaalstreek en onderstaartdekveren.	Zo donker mogelijk bruin	Zo diep mogelijk bruin.
Flanken.	Donker crème-bruin, zo egaal mogelijk.	Crème-bruin, zo egaal mogelijk.
Poten.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Nagels.	Grijs.	Beige.
Snavel.	Loodgrijs, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel. Op de snijranden en aan de punt donker grijs. Hierdoor ontstaat een driehoekige vorm op de bovensnavel	Beigebruin, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel. Op de snijranden en aan de punt donker beigebruin. Hierdoor ontstaat een driehoekige vorm op de bovensnavel
Ogen /Pupil.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.
Tekeningskleur:		
Hamertekening kop en nek.	Donkerder bruin dan de bovenschedel.	Ontbreekt.
Kleurscheiding schedel, teugel en wangen.	Regelmatig en scherp.	Regelmatig en scherp.
Flanktekening.	Ontbreekt.	Ontbreekt.
Overgang vleugelbocht naar rugdek.	De overgang van zwartbruine vleugelbocht naar het donkerbruine rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.	De overgang van donkerbruine vleugelbocht naar het zacht bruine rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.
Afscheiding buik.	De overgang borst, welke loopt in een gebogen lijn van vleugelbocht naar vleugelbocht en flanken, naar de buik, dient regelmatig en scherp te zijn.	De overgang borst, welke loopt in een gebogen lijn van vleugelbocht naar vleugelbocht en flanken, naar de buik, dient regelmatig en scherp te zijn.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Loodbek man en pop:

<p>Donkerbuik:</p>	<p>De donkerbuik kleurslag is een middels hybridenkweek van de donkerbuik zilverbek, middels transmutatie naar de loodbek overgezet. Door enkele kwekers is deze kweek opgezet en verkeert nog duidelijk in de experimentele fase. Het is de bedoeling de kwekers een handreiking te doen binnen de aanwezige mogelijkheden. Tijdens de keuring dient er op gelet te worden, dat kenmerken van de hybridenkweek achterwege blijven. Zijn deze toch aanwezig, dan dient hier, al naar gelang de ernst van de fout, op gestraft te worden. Het feit dat de veerstructuur van de loodbek, in tegenstelling tot de zilverbek, is gebaseerd op een groot deel eumelanine, maakt dat de totaalkleur kouder van tint is. Een warmere bruine kleur, zoals men kent van de zilverbek, hoort (nog) niet tot de mogelijkheden. Hoewel de voorkeur uitgaat naar een zo donker mogelijke bruine buik, zal de zwartbruine kleurdiepte van de zilverbekbuik niet haalbaar zijn.</p>
<p>Donkerbuik bruin:</p>	<p>De donkerbuik bruine kleurslag is een middels hybride kweek middels transmutatie van donkerbuik bruine zilverbek naar de loodbek overgezette mutatiecombinatie. Door enkele kwekers is deze kweek momenteel opgezet en verkeert nog duidelijk in de experimentele fase. De omschrijving is gedaan vanuit een theoretische achtergrond en kan mogelijk nog bijgesteld moeten worden. Het is echter de bedoeling de kwekers een handreiking te doen binnen de aanwezige mogelijkheden. Tijdens de keuring dient er op gelet te worden, dat kenmerken van de hybridenkweek achterwege blijven. Zijn deze toch aanwezig, dan dient hier, al naar gelang de ernst van de fout, op gestraft te worden. Het feit dat de veerstructuur van de loodbek, in tegenstelling tot de zilverbek, is gebaseerd op een groot deel eumelanine, maakt dat de totaalkleur koud van tint is. Een warmere bruine kleur, zoals men kent van de zilverbek, hoort (nog) niet tot de mogelijkheden. Hoewel de voorkeur uitgaat naar een zo donker mogelijke bruine buik, zal de zwartbruine kleurdiepte van de buik van de donkerbuik bruine zilverbek niet haalbaar zijn.</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard: Loodbek:

Kleurslag:	Donkerstuit wildkleur man en pop:	Donkerstuit opaal man en pop:
Kleur:	Keuraanwijzing:	Keuraanwijzing:
Bovenschedel.	Donkerbruin.	Licht beigegrijs.
Achterschedel en nek.	Donkerbruin, zo egaal mogelijk van kleur.	Licht beigegrijs, iets lichter dan de bovenschedel.
Teugel en wangen.	Bruin, met een grijze waas.	Zeer licht beigegrijs.
Keel.	Crème.	Wit.
Rugdek, vleugeldek en armpennen.	Donkerbruin zo egaal mogelijk van kleur.	Zeer lichtcrème, met een grijze waas in contrast met de nek en schedel.
Duimveren, buitenste kleine-, middelste- en grote vleugeldekveren en buitenste handpennen.	Zo donker mogelijk zwartbruin.	Zo egaal mogelijk beige grijs.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Zo donker mogelijk egaal zwartbruin.	Grijs.
Staat.	Zo donker mogelijk zwartbruin.	Grijs, met een duidelijk rode waas.
Borst.	De borst is gelijk aan de keel, crème.	De borst is gelijk aan de keel, wit.
Buik, anaalstreek en onderstaartdekveren.	Vanaf de crème borst geleidelijk overgaand in wit.	Wit.
Flanken.	Crème-wit.	Zeer lichtcrème, met een grijze waas.
Poten.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Nagels.	Grijs.	Grijs.
Snavel.	Loodgrijs, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel. Op de snijranden en aan de punt donker grijs. Hierdoor ontstaat een driehoekige vorm op de bovensnavel.	Loodgrijs, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel. Op de snijranden en aan de punt donker grijs. Hierdoor ontstaat een driehoekige vorm op de bovensnavel.
Ogen /Pupil.	Donker bruin, een lichtere kleur is toegestaan.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.
Tekening kleur:		
Hamertekening kop en nek.	Donkerder bruin dan de bovenschedel.	Beigegrijs.
Kleurscheiding schedel, teugel en wangen.	Regelmatig en scherp.	Regelmatig en scherp.
Flanktekening.	Bruin.	Licht beigegrijs.
Overgang vleugelbocht naar rugdek.	De overgang van zwartbruine vleugelbocht naar het donkerbruine rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.	De overgang van de beige grijze vleugelbocht naar het zeer lichtcrème grijs bewaasde rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.
Afscheiding buik.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De kleurovergang van borst naar buik ontbreekt.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Loodbek man en pop.

Donkerstuit wildkleur:	<p>Het betreft hier een kweek- en keuraanwijzing. De donkerstuit mutatie bij de loodbek bevindt zich nog in een experimenteel stadium. Naast de algemene keurtechnische aanwijzingen dient bij het keuren rekening te worden gehouden dat, ondanks de toename van melanine in de stuit, wangen en keel, het van belang is, dat de bruine kleurnuances zo helder mogelijk moeten zijn.</p>
Donkerstuit opaal:	<p>Het betreft hier een kweek- en keuraanwijzing. De opaal- en donkerstuitmutatie bij de loodbek bevinden zich nog in een experimenteel stadium. Naast de algemene keurtechnische aanwijzingen, dient men bij het keuren rekening te houden met de soorteigenschappen. Deze dienen zo optimaal mogelijk getoond te worden. Dit wil zeggen, dat de wang en de borst een grijze tint tonen. Verder is het van belang, dat de grijze kleurnuances zo helder mogelijk moeten zijn en in het algemeen een fractie dieper van kleur, dan de opaalmutatie zonder de donkerstuit inbreng,</p>
Geelstaart algemeen:	<p>Het betreft hier een kweek- en keuraanwijzing. De geelstaart mutatie bij de zilverbek bevindt zich nog in een experimenteel stadium. De gele nuances van de stuit en staartpennen dienen zuiver geel te zijn, iedere roze of rode kleurnuance is fout.. De geelstaart mutatie heeft geen invloed op rest van de lichaamskleuren. Hij zal over het algemeen in de wat lichtere kleuren zichtbaar zijn. Bekend zijn ze bij de Opaal, Pastel, en Grijs en eigenlijk bij vrijwel alle lichte kleuren. Vaak worden ze niet tijdens de keuring herkend. Vogels omschrijven en keuren volgens de omschreven kleurslag omschrijving met de toevoeging Geelstaart .</p>

[Terug naar index](#)

Parelhalsamadine, (*Odontospiza caniceps*)

Algemeen:

Wetenschappelijke naam:	Odontospiza caniceps.
Duits:	Perlhalsamadine.
Engels:	Grey-headed silverbill.
Frans :	Spermete a tête grise.
Deens:	Perlehalsamadine.
Italiaans:	Nonnetta a testa grigia.

Het verspreidingsgebied van de parelhalsamadine strekt zich uit van Soedan tot Tanzania. Ze leven daar in droge steppen. De parelhalsamadine leeft in het wild voornamelijk van graszaden. Er worden grote rommelige peervormige nesten gebouwd, die voorzien zijn van een insluipopening op de uiteinden van de boomtakken.

Vaak wordt ook de verwantschap met het zilver- en loodbek genoemd. Hoewel nauw verwant, blijken als gevolg van het ontbreken van F2 en verdere hybride generaties tussen de zilver- of loodbek en de Parelhalsamadine, dat de drie soorten toch aanmerkelijke sexindex verschillen bezitten. Met deze verschillen in sexindex is ook de plaatsing in twee verschillende genussen als juist te noemen.

Veelvuldig wordt bij de parelhalsamadine gesproken van geslachtsdimorfisme. Dit uiterlijk verschil in geslachtskenmerken is beperkt. In het algemeen is de witte stiptekening bij de man wat prominenter dan bij de pop. De kleur van de borst is bij vogels, afkomstig van dezelfde populatie, bij de man minimaal dieper dan die van de pop. Een waarschuwing is hier op zijn plaats: Doordat de verschillende populaties in kleurdiepte van de borst variëren, kan een vergissing snel gemaakt zijn. Een man afkomstig uit een flets gekleurde populatie, zal een lichtere borst tonen dan een pop uit een diep gekleurde populatie.

Ondersoorten:

Binnen het genus *Odontospiza* komt slechts één vertegenwoordiger voor, de *Odontospiza caniceps*, de parelhalsamadine. Het verspreidingsgebied in Afrika is dermate groot, dat er in het verleden door diverse ornithologen pogingen zijn gedaan om deze soort onder te verdelen in meerdere ondersoorten. Tegenwoordig wordt het verschil van de verschillende populaties gezien als variatiebreedte binnen de soort. Deze variatiebreedte is het beste waar te nemen in de kleur van de bruine borst, welke dan eens wat dieper en warmer is en vervolgens wat fletser en kouder.

Erfelijkheid en veerstructuur:

De vederstructuur van de parelhalsamadine is niet diepgaand onderzocht. Toen echter in 1988 een aantal kleurafwijkende vogels werden geboren, bleek dit diepgaande onderzoek niet direct noodzakelijk. De bevedering van de parelhalsamadine is in te delen in twee groepen veervelden.

- b) De hoofdzakelijk met eumelanine gevulde veervelden.
 - Het vleugeldek.
 - De kop.
 - De teugel.
 - De staart- en vleugelpennen.

b) De hoofdzakelijk met phaeomelanine gevulde veervelden.

- De borst.
- De buik.
- Het rugdek.

Voor een diepgaande bijschrijving van de verschillende mutaties bij de parelhalsamadine wordt naar de mutatiestandaard prachtvinken verwezen. Van de parelhalsamadine zijn de volgende mutaties herkend: roodbruin en grijs. De in 1988 geboren vogels bleken bij nakweek een zeer weinig voorkomende mutatieve afwijking te tonen. In één vogel bleken bij nakweek twee mutaties te zijn samengesmolten. De roodbruinmutatie en de grijsmutatie. De roodgrijze kleurslag, welke de lichtste vogels toonde, was dan ook de combinatie van roodbruin en grijs

Fysieke standaard:

Formaat:

De parelhalsamadine is, ondanks zijn geringe formaat, geen iel ogende vogel en dient minimaal het formaat van 12 cm te hebben. Het formaat en model van de vogels mogen niet storend op elkaar inwerken.

Model:

De parelhalsamadine moet een forse indruk maken, welke iets krachtig overkomt, d.w.z. dat de parelhalsamadine niet de indruk mag maken slank te zijn. De onderlinge lichaamsverhoudingen dienen harmonisch te werken. Van opzij gezien moet de borstlijn, vanaf de keel tot aan de inzet van de poten, regelmatig gebogen zijn. De rug moet, vanaf de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn vormen. Een puntige borst of uitgezakt achterlichaam worden als storend ervaren. De kop dient ronde lijnen te tonen, zonder echt duidelijk afgeplat te zijn. De staart is afgerond, waarbij de middelste pennen wat langer zijn.

[Terug naar index](#)

Houding:

De parelhalsamadine dient fier op stok te zitten, waarbij het lichaam los blijft van de stok. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels moeten strak langs het lichaam gedragen worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie en een onbeschadigd verenpak is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

2,5 mm.

Snavel:

De snavel moet kegelvormig zijn, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel dienen natuurlijk te sluiten. De lijn snavel – schedel moet vloeiend zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Tekeningspatroon:

De tekeningsonderdelen van de wildkleur parelhalsamadine zijn:

- Zoomtekening voorhoofd en bovenschedel: Op de grijze kop komt een aantal tekeningsvelden voor. Vanaf de snavelinplant zijn de veren van voorhoofd en bovenschedel voorzien van een smalle zwarte zoom, waardoor een geschubd effect ontstaat. Deze schubtekening wordt boven op de kop minder en is in de nek geheel verdwenen.
- Teugel: De teugel is egaal en duidelijk donkerder grijs.
- Stiptekening kop: Vanaf de ondersnavelbasis zijn de gehele keel en wangen, tot aan de oren, bezet met witte stippen. De veren, welke bezet zijn met witte stippen, zijn donkerder grijs van basiskleur dan de veren van de rest van de kop. Ter hoogte van de oorstreek en op de keel gaat deze stiptekening vrij abrupt over in de egaal grijze kop- en keelkleur.

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Parelhalsamadine :

Kleurslag:	Wildkleur man en pop:	Roodbruin man en pop:	Grijs man en pop:	Roodgrijs man en pop:
Kleur:				
Kop.	Helder grijs. De veren, welke bezet zijn met witte stippen, zijn donkerder grijs van basiskleur dan de rest van de kop.	Beige met een gelige waas. De veren, welke bezet zijn met witte stippen, zijn meer bruin van basiskleur dan de rest van de kop.	Helder grijs. De veren, welke bezet zijn met witte stippen, zijn donkerder grijs van basiskleur dan de rest van de kop.	Grauw crème. De veren, welke bezet zijn met witte stippen, zijn meer beige van basiskleur dan de rest van de kop.
Nek.	Egaal grijs.	Egaal beige.	Egaal grijs.	Egaal crème.
Rugdek en mantel.	Warm bruin, met een roze gloed.	Roodbruin.	Zeer licht zilvergrijs.	Crème-wit.
Vleugeldek	Wat donkerder bruin en minder warm van kleur dan de mantel.	Roodbruin, maar iets minder warm van kleur dan de mantel.	Wat donkerder zilvergrijs van kleur dan de mantel.	Crème-wit.
Vleugelpennen.	Zwartbruin. De overgang van de zwartbruine pennen naar het lichter warmbruine rugdek is regelmatig en geleidelijk.	Donkerbruin. De overgang van de donkerbruine pennen naar het lichter warm bruine rugdek is regelmatig en geleidelijk.	Donkergrijs. De overgang van de donkergrijze pennen naar het zeer licht zilvergrijze rugdek is regelmatig en geleidelijk.	Donkerder van kleur dan het vleugeldek en meer beige van kleur. De overgang van de beige pennen naar het zeer crème witte rugdek is regelmatig en geleidelijk.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Stuit lichtcrème, geleidelijk overgaand in de witte bovenstaartdekveren.	Stuit crème, geleidelijk overgaand in wat lichtere bovenstaartdekveren.	Wit.	Wit.
Staart.	Zwart.	Donkerbruin.	Zwart.	Grauw beige.
Borst.	Vanaf de keel diep warmbruin, met een roze gloed.	Vanaf de keel diep roodbruin.	Vanaf de keel zeer licht zilvergrijs.	Vanaf de keel crème wit
Buik.	Op de buik vanaf de borstkleur steeds lichter en ter hoogte van de aars gaat de kleur over in het crème van het onderstaartdek.	Op de buik vanaf de borstkleur steeds lichter en ter hoogte van de aars gaat de kleur over in het crème van het onderstaartdek.	Op de buik vanaf de borstkleur steeds lichter en ter hoogte van de aars gaat de kleur over in het wit van het onderstaartdek.	Op de buik vanaf de borstkleur steeds lichter en ter hoogte van de aars gaat de kleur over in het wit van het onderstaartdek.
Onderstaartdek.	Crème.	Crème.	Wit.	Wit.
Poten.	Donkergrijs.	Vleeskleurig.	Donkergrijs.	Vleeskleurig.
Nagels.	Zwart.	Donker hoornkleurig.	Zwart.	Vleeskleurig.
Bovensnavel.	Donkergrijs.	Donker hoornkleurig.	Donkergrijs.	Hoornkleurig.
Ondersnavel.	Lichter dan bovensnavel, meer blauwgrijs.	Hoornkleurig, lichter dan de boven snavel.	Lichter dan bovensnavel meer blauwgrijs.	Hoornkleurig, lichter dan de boven snavel.
Ogen /Pupil.	Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.	Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan.	Bruin, een lichtere kleur is toegestaan.
Tekeningskleur:				
Zoom voorhoofd en bovenschedel.	Zwart.	Bruin.	Zwart.	Nauwelijks waarneembaar donker dan de grauw crème kop.
Teugel.	Egaal en donkerder grijs dan de kop.	Egaal en duidelijk donkerder bruin.	Egaal en donkerder grijs dan de kop.	Egaal en donkerder grauw beige dan de kop.
Stiptekening kop.	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Parelhalsamadine man en pop

Wildkleur:	<p>Gelet moet worden op een strakke afscheiding van de grijze keel met de warmbruine borst. In de nek is de afscheiding van de kop met de rug minder scherp. De stiptekening op de wangen en de keel moet zo scherp en regelmatig mogelijk zijn. De borstkleur moet zo regelmatig en ver mogelijk doorlopen naar de pootinplant. Bij veel vogels wordt deze kleur al aan de onderzijde van de borst lichter. Ook moet de borst zo egaal mogelijk van kleur zijn, zonder lichtere zoompjes aan de borstveren. Hoewel er nauwelijks sprake is van uiterlijke geslachtskenmerken, zal in het algemeen bij de man de borst wat dieper van kleur zijn dan bij de pop. De tekening rond de kop is bij de man in het algemeen wat prominenter.</p>
Roodbruin:	<p>Wat tekeningspatroon en kleuregaliteit betreft: zie wildkleur. Wegens nog te weinig ervaring. Geen kleurspecifieke keurtechnische aanwijzingen.</p>
Grijs:	<p>Wat tekeningspatroon en kleuregaliteit betreft: zie wildkleur. Wegens nog te weinig ervaring. Geen kleurspecifieke keurtechnische aanwijzingen.</p>
Roodgrijs:	<p>Wat tekeningspatroon en kleuregaliteit betreft: zie wildkleur. Wegens nog te weinig ervaring. Geen kleurspecifieke keurtechnische aanwijzingen.</p>

[Terug naar index](#)

Rijstvogel, (*Lonchura oryzivora*)

Algemeen:

Wetenschappelijk:	Lonchura oryzivora.
Duits:	Reisfink.
Engels:	Java sparrow
Frans:	Padda, Calfat
Deens:	Grå Risfugl
Italiaans:	Padda

Bij de aanvulling rijstvogels.

De ontwikkelingen welke de kweek van rijstvogels de laatste 10 jaar heeft ondergaan verantwoordt een volledig herziene uitgave. Deze verandering betreft onder meer de naam welke in de standaard voor de verschillende mutaties gebruikt wordt. In plaats van pastel (de Vos) zal de naam opaal gebruikt worden. Voor de mutatie pastel (Verbakel) zal de naam pastel worden gebruikt en wordt van deze mutatie nu ook een kleur- en tekeningsbeschrijving opgenomen

Van een aantal mutatiecombinaties wordt in deze aanvulling een kleur- en tekening beschrijving opgenomen. Gekozen is voor duidelijk herkenbare kleurslagen. De mutatiecombinatie pastel isabel wordt gezien als een licht beige ogende kleurslag. De mutatiecombinatie opaal isabel wordt gezien als een crème ogende kleurslag, welke is overgoten door een licht zilverkleurige waas. De mutatiecombinatie pastel opaal wordt gezien als een zacht licht zilver-grijs ogende kleurslag. De mutatiecombinatie **pastelopaal mokkabruin** is ook in deze standaard opgenomen, hoewel men zich er bewust van moet zijn, dat deze kleurslag zich nog in een zeer experimenteel stadium bevindt. Tenslotte is aan deze aanvulling een overzicht toegevoegd, wat de vergelijking van de verschillende kleurslagen zal vergemakkelijken.

Bergen op Zoom, zomer 2001.

De Keurmeestersvereniging tropische vogels en parkieten.
Van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers.

Bij volledige herziene standaard van de rijstvogels.

Amper 6 jaar na het verschijnen van de aanvulling rijstvogels 2001 verantwoordt de ontwikkelingen, welke de kweek van rijstvogels heeft ondergaan, een volledig herziene uitgave. Deze verandering betreft onder meer de naamgeving van de mutaties, welke in de standaard van 1994 en de herziening van juli 2001 voor de verschillende mutaties gebruikt werden. In plaats van isabel wordt de mokkabruine en roodbruine omschreven en is de mutatie topaas in deze standaard opgenomen. Van een aantal mutatiecombinaties wordt in deze aanvulling een gewijzigde naamgeving en de daarbij behorende kleur- en tekening beschrijving beschreven. Tenslotte geldt ook voor de standaard van de rijstvogel dat deze versie is uitgevoerd in de inmiddels gekende matrix lay-out.

Utrecht – Nijmegen, zomer 2007.

De Keurmeestersvereniging tropische vogels en parkieten.
Van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers.

De rijstvogels, welke als een van de eerste prachtvinken soorten in de begin jaren van de 18de eeuw werden ingevoerd, zijn inmiddels verregaand gedomesticeerd. De rijstvogel heeft, al dan niet gewild, door veelvuldige kweek zowel negatieve als positieve kweekselectie ondergaan. Het gevolg is afwijkingen in formaat, model, kleur en tekening. Alleen al door deze feiten kan gesteld worden, dat binnen het keursysteem de rijstvogel, "Lonchura oryzivora", samen met het zilver- en loodbek, de vogels zijn, welke in deze standaard, "Gedomesticeerde Afrikaanse- en Aziatische prachtvinken", met recht als cultuurvogels mogen worden aangemerkt. Naast de variatiebreedte binnen de soort, is als gevolg van de domesticatie ook een aantal kleur mutaties ontstaan.

Ondersoorten:

Het genus Padda werd gezien als nauw verwant aan het genus Lonchura. Na onderzoek is besloten om het genus Padda te wijzigen in het genus Lonchura.

Erfelijkheid en veerstructuur:

Het verenkleed van de rijstvogel is in te delen in een drietal groepen.

A: De borstbevedering en het rug- en vleugeldek.

B: De buikbevedering.

C: De tekeningsdelen.

Daarnaast bevatten de veren van de rug en de buik een geringe blauwstructuur, wat het helder grijze rugdek en de paarse waas op de buik tot gevolg heeft.

[Terug naar index](#)

a: De borstbevedering en het rug- en vleugeldek.

De veren van het rug- en vleugeldek, alsmede van de borst, worden voor het grootste deel gekleurd door zwart eumelanine. Pas als coupes worden gesneden wordt ook roodbruin phaeomelanine aangetroffen. Bij de wildvorm is de hoeveelheid phaeomelanine beperkt en niet eens in elke coupe zichtbaar. De plaats waar het roodbruine phaeomelanine wordt aangetroffen is rond de kern van de baard en is vrij onregelmatig van concentratie.

Wanneer men op de veer kijkt, blijkt de schacht eumelanine te bevatten aan de extalzijde, de voor het oog zichtbare zijde. Aan de topzijde van de schacht is het aantal eumelanine delen per oppervlakte eenheid ongeveer veertig procent, richting spoel is deze hoeveelheid veel minder. De baarden laten een overeenkomstig eumelanine bezit zien. De extalzijde van de topbaarden is bijna volledig voorzien van eumelanine, terwijl de baarden richting spoelzijde steeds minder eumelanine bevatten. De baarden aan de basis van de veer bevatten aan de schachtkant zelf nauwelijks eumelanine. Analooq aan de baarden zijn de haakjes voorzien van eumelanine. Onder de microscoop gezien bestaat een haakje uit een aantal cellen. In deze cellen wordt eumelanine afgezet. De haakjes van het rug- en vleugeldek en borstbevedering bevatten alleen in de toppen van de cellen een hoeveelheid eumelanine. De haakjes aan de top van de veer laten meer eumelanine eenheden per cel zien als aan de basis van de veer. De haakjes aan de basis van de baarden, welke aan de spoelzijde van de veer zitten, bevatten in het geheel geen eumelanine. Uit de kweekpraktijk blijkt ook een beperkte hoeveelheid bruin eumelanine in deze bevedering aanwezig. Daarnaast bevatten de veren op de rug en de buik een geringe hoeveelheid blauwstructuur, wat het helder grijze rugdek en de paarse waas op de buik tot gevolg heeft

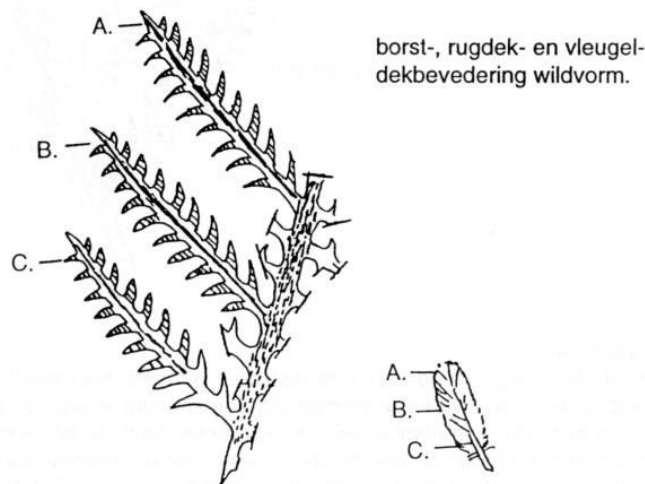

Fig.3a.

b: De buikbevedering.

In de buikbevedering van de wildvorm rijstvogel is het phaeomelanine in grote concentratie aanwezig. Het eumelaninebezet speelt in de kleur van de buikbevedering slechts een bijrol en is met name in de flanken aan te treffen.

Wanneer men de tekening van de buikbevedering bekijkt, valt op dat de veer in drie zones is op te delen.

Het topdeel van de veer kan het phaeomelanine deel worden genoemd. In dit deel van de veer zijn de baarden voorzien van een grote concentratie roodbruin phaeomelanine. Aan de top en aan de basis van de baard is de concentratie van het phaeomelanine minder als in het middendeel van de baard. Overeenkomstig de concentratie van het phaeomelanine in de baard is ook in elke cel van de baarden het roodbruin phaeomelanine aanwezig. De schacht van de veer is richting top aan de extalzijde, het voor het oog zichtbare deel, voorzien van een beperkte hoeveelheid phaeomelanine. Richting spoel neemt de hoeveelheid phaeomelanine af.

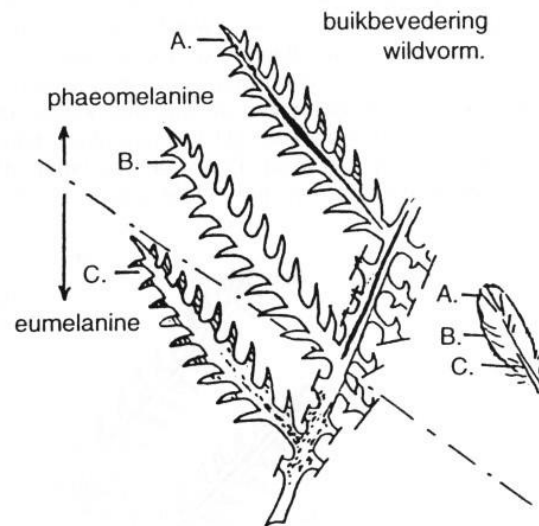
Het basis deel van de veer is het eumelanine deel van de buikveren. Vanaf het midden van de veer is in de schacht geen phaeomelanine meer aanwezig, zodat een melanine vrij gebied ontstaat. Vervolgens is in de extalzijde van de schacht een beperkte hoeveelheid eumelanine afgezet. De baarden aan de basis van de veer bevatten eumelanine, welke richting top van de baard afneemt tot vrijwel niets. Daarentegen bevat elk haakje aan de top van de baard in elke cel een hoeveelheid eumelanine, terwijl dit richting basis afneemt.

Het midden deel van de buikveren is melanine vrij in zowel de schacht, de baarden als de haakjes. De breedte van deze melanine vrije zone is verantwoordelijk voor de diepte van de buikkleur. In de flanken is de melanine vrije zone smaller en wordt de kleur meer beïnvloed door het eumelanine.

Richting aars neemt de melanine concentratie geleidelijk af om uiteindelijk een witte aarsbevedering te tonen. Overeenkomstig de borst-, rugdek- en buikbevedering is een beperkte hoeveelheid bruin eumelanine in deze bevedering aanwezig.

[Terug naar index](#)

Fig. 3b.

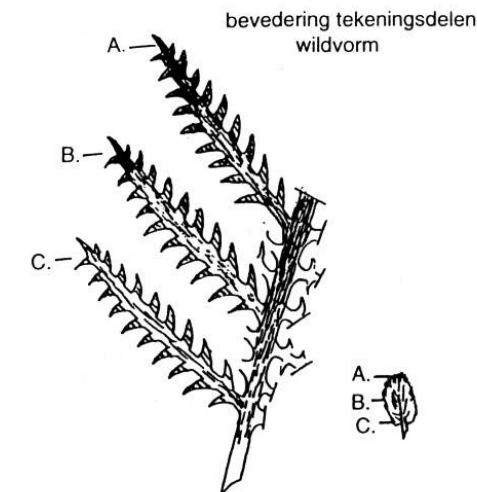

c: De tekeningsdelen.

De kleur van de tekening van de wildvorm rijstvogel is zwart. Het overgrote deel van het melanine in de bevedering is dan ook zwart eumelanine. De veerschacht is aan de extalzijde, vanaf de spoel tot aan de top, voorzien van eumelanine. Aan de spoelzijde blijft dit beperkt tot een twintig procent per oppervlakte eenheid. Richting top van de spoel neemt het eumelanine bezit toe, om uiteindelijk bijna de totale oppervlakte te bedekken. De baarden bevatten aan de extalzijde eumelanine, waarbij de concentratie aan de baarden van de top van de veer groter is dan in de baarden, welke zich aan de basis van de veer bevinden. Overeenkomstig de concentratie van het eumelanine in baarden bevatten de haakjes eumelanine. Dit wil zeggen aan de top is de hoeveelheid eumelanine per oppervlakte-eenheid negentig procent of meer, terwijl dit aan de basis van de veer maar veertig procent is.

Wanneer van deze veertjes een coupe wordt gesneden, welke onder microscoop kan worden onderzocht, dan blijkt, dat er een aantal melanine eenheden zijn, welke niet volledig zwart zijn, maar een bruine kleur hebben. Gezien het feit dat bij de **Mokka- en roodbruine** rijstvogel deze melanine eenheden zichtbaar blijven, kan gesteld worden, dat dit bruine melanine waarschijnlijk bruin eumelanine is, van een andere structuur als het volledig geoxideerde zwarte eumelanine.

Fig. 3c.

Voor een verdere bijschrijving van de erfelijke aspecten bij de verschillende mutaties bij de rijstvogel, wordt naar de mutatie standaard prachtvinken verwezen. Bij de rijstvogels worden de volgende mutaties herkend.

[Terug naar index](#)

De mokka- en roodbruin mutatie.

Onder de naam isabel is bij de liefhebbers een kleurmutatie bekend, welke in praktijk een mokkabruine en roodbruine mutatie blijkt te zijn en zich ook als zodanig gedraagt. Het bewijs hiervan is de kweek van hybriden, welke heeft plaats gevonden met de Japanse meeuw. Door gebruik te maken van de paring mokkabruine Japanse meeuw split voor roodbruin maal mokkabruine (isabel) rijstvogel ontstaat een F1 generatie, welke zowel roodbruin als mokkabruin kleurige vogels laat zien. De mokkabruin- en roodbruinmutatie bij de rijstvogel is als gevolg van de kleur van de hybriden een mutatie, welke aangrijpt op hetzelfde gen als de roodbruinmutatie bij de Japanse meeuw. De invloed van de roodbruinmutatie op de wildvorm rijstvogel is het belemmeren van het afzetten van zwarte eumelanine staafjes in de bevedering. Door selectieve kweek zal de hoeveelheid phaeomelanine in de bevedering verder kunnen worden uitgebreid. Dit zal een warme kleur aan de roodbruine rijstvogel geven. Een extra aspect is de blauwfactor, welke door de roodbruin factor niet langer van invloed is op de kleur, welke door ons wordt waargenomen. De mokkabruine vormt met de roodbruine een meervoudige mutatiereeks, zoals we die bij de Japanse meeuw ook kennen.

De opaalmutatie.

In 1991 ontstond een mutatie met een zilvergrijs rugdek en grijze tekening onderdelen. Deze mutatie is vastgelegd door de heer H.J de Vos uit Utrecht en in aanvang pastel genoemd. Wanneer het gevolg van deze mutatie op de vederstructuur wordt geanalyseerd blijkt, dat alle melanine een kwantitatieve reductie heeft ondergaan, overeenkomstig de opaalmutatie. De pigmentcellen, melanocyten genoemd, kunnen als gevolg van een genetisch defect hun pigment niet of nauwelijks meer in de veer afzetten. De melanocyt produceert echter wel pigment. Op zeker moment wordt de melanocyt in de keratine van de groeiende veercel opgenomen. Dit opnemen van melanocyten in de veer gebeurt veelal in de entalzijde (de aan het oog onttrokken zijde) van de veer, wat met name aan de donkere schacht aan de onderzijde van de veer zichtbaar is. Het aantal pigment eenheden per veerdeel is sterk afgenomen tot ongeveer veertig procent bij de donkere exemplaren en tot twintig procent bij de lichtere exemplaren. De gevolgen voor de afzonderlijke veervelden zijn als onder omschreven.

De borst en het rug- en vleugeldek:

De beperkte hoeveelheid phaeomelanine rond de kern van de baarden is voor ongeveer zestig procent gereduceerd. De overblijvende hoeveelheid phaeomelanine heeft niet of nauwelijks invloed meer op de kleur van deze veervelden. Het eumelanine in de haakjes in de extalzijde van de baard wordt eveneens met ongeveer zestig procent gereduceerd. Deze resterende eumelanine heeft een helder zilvergrijs rugdek tot gevolg.

De buikbevedering:

Het phaeomelanine, dat zich in de baarden van de buikbevedering van de wildvorm in een grotere concentratie bevindt, wordt voor ongeveer zestig procent gereduceerd. Het resterende phaeomelanine zal de buikkleur t.o.v. de borst en het rug- en vleugeldek in helderheid beïnvloeden. De hoeveelheid overblijvende eumelanine zorgt samen met dit phaeomelanine voor een zilvergrijze kleur, zonder dat deze helder te noemen is.

De tekeningsdelen.

De melanine in de baarden en de haakjes van de tekeningsdelen reduceert eveneens voor ongeveer zestig procent. Het is een kwantitatieve reductie. Het betreft zowel het zwarte- en het bruine eumelanine en het roodbruine phaeomelanine. Het phaeomelanine, wat a.g.v. de opaalmutatie overblijft, heeft niet of nauwelijks nog invloed op de kleur van de tekeningsdelen. De resthoeveelheid eumelanine nemen wij waar als een donkergrijze kleur.

De pastelmutatie.

Rond 1985 is een echte pastelmutatie opgetreden en vastgelegd door de heer Mingeroet uit België. Begin jaren '90 is de kweek van deze mutant door de heer Verbakel uit Aarle Rixtel ter hand genomen. Wanneer het gevolg van deze mutatie op de vederstructuur wordt geanalyseerd blijkt, dat alle melanine een kwantitatieve reductie heeft ondergaan. Het aantal pigment eenheden per veerdeel is sterk afgenomen, tot ongeveer veertig procent bij de donkere exemplaren en tot zestig procent bij de lichtere exemplaren.

Een phaeomelanine verhinderende mutatie (De grijsmutatie).

In de eind tachtiger jaren werd tijdens een tentoonstelling een rijstvogel aangetroffen, met een zeer helder grijs rugdek en een grauw grijsbeige buikkleur, zonder roze waas. Bij nadere bestudering is vast te stellen, dat deze vogel een vederstructuur heeft zonder phaeomelanine. De kleur wordt bepaald door zwart- en bruin eumelanine. Een vederstructuur onderzoek van deze vogel heeft (nog) niet plaats gevonden. Nakweek van deze vogel is onbekend, een standaardomschrijving is dan ook nog niet aan de orde. Betreffende grijs "mutatie" geeft aanleiding de ongemuteerde vorm niet grijs maar wildvorm te noemen en zal als zodanig ook in de standaard omschreven worden.

Een eumelanine verhinderende mutatie (De topaasmutatie).

In 1993 is in midden Italië een rijstvogel aangetroffen, welke bij nadere bestudering een vogel blijkt te zijn, welke herkenbaar is als topaas. Het zwarte eumelanine wordt kwantitatief gereduceerd, terwijl het phaeomelanine onaangetast blijft. Wat wordt waargenomen is een rijstvogel met donkerbruine tekeningsdelen en een mat grijs rugdek, zonder blauwe waas. De kleur van de buik is beigegeel. Een vederstructuur onderzoek van deze vogel heeft (nog) niet plaats gevonden.

De bontmutatie.

Bij rijstvogels is reeds sinds jaar en dag de bontmutatie bekend. Deze mutatie is in het algemeen waar te nemen door witte vleugelpennen en witte veertjes op de kop en onder de snavel. Plaatselijk wordt een totale verhindering van melanine oxidatie door de bontfactor veroorzaakt. Vogels, welke aan de algemene keurtechnische omschrijving van de bontmutatie kunnen voldoen, komen nauwelijks of nooit voor. Veel meer wordt de bontfactor dan als lastig en negatief ervaren. De bontmutatie bij de rijstvogel wordt dan ook niet gezien als een verrijking van het kleurslagenbestand en wordt dan ook niet in standaardvorm omschreven.

[Terug naar index](#)

De witmutatie.

Reeds in 1876 werd aan de natuur een witte rijstvogel onttrokken. In de totale bevedering van de rijstvogel wordt de melanine oxidatie verhinderd, het gevolg is een witte vogel, zonder enige pigment aanslag.

De vogel in het bezit van overmelanisatie.

In de vogelliteratuur wordt meerdere malen melding gemaakt van vogels met een volledig zwarte kop en soms zelfs een zwartgrijze buik. In alle gevallen bleek er hier sprake te zijn van overmelanisatie. Oorzaken van dit verschijnsel kunnen onder meer eenzijdige voedselopname, onvoldoende licht of het gevolg van medicijntoediening zijn. Wanneer de vogels in goede conditie een rui ondergaan, blijkt het oorspronkelijke veerkleed weer hersteld te zijn. Vogels in het bezit van overmelanisatie hebben een hoge kijkwaarde, maar worden, omdat het afwijkende verenkleed niet erfelijk is vast te leggen, niet in de standaardomschrijving opgenomen.

De Agaat mutatie

De Agaat mutant is in Italië ontstaan en wordt daar Mascherato genoemd en sinds 2014 bij een klein aantal kwekers aanwezig. Er is nu een kleur herkenning omschrijving in deze standaard opgenomen.

De agaat vereeft geslachtsgebonden recessief.

Fysieke standaard:

Formaat:

De ideale rijstvogel moet een forse indruk maken en moet minimaal 15 cm lang zijn, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. Het formaat dient een harmonisch geheel te vormen met het type van de vogel.

Model:

Het type van de rijstvogel is robuust, waarbij de onderlinge lichaamsverhoudingen niet storend op elkaar mogen inwerken. Van opzij gezien moet de borst – buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig gebogen. De rug moet vanaf de kop, welke iets opgericht gedragen wordt, tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. In het achterlichaam mag de rijstvogel niet de indruk maken uitgezakt te zijn. De kop moet een regelmatig gebogen lijn vormen, met oog centraal t.o.v. de schedel. Bij negatieve kweekselectie zal samen met een platte schedel en een onnatuurlijke grote snavel, de kop erg storend werken. Deze afwijking is ernstig en erfelijk.

Houding:

De rijstvogel dient rustig op stok te zitten. Het lichaam dient los van de stok te blijven, het doorzakken op de poten is fout. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Voor de rijstvogel, welke als soort weinig foutbronnen heeft, is een goede conditie een eerste vereiste. Wanneer de rijstvogel niet in goede conditie verkeert, komt deze niet in aanmerking voor een hoge punten waardering.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen, waarvan

drie tenen naar voren en een naar achter is gericht. Veelvuldig worden rijstvogels ter keuring aangeboden met een geschubd loopbeen of te lange nagels. Op beide afwijkingen dient streng gelet te worden. Elke teen is voorzien van een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

3,2 – 3,5 mm. Afhankelijk van de pootdikte.

Snavel:

De snavel is voor de soort fors, maar mag niet overdreven groot worden. Onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten en onbeschadigd zijn. De lijn bovensnavel – schedel dient een vloeiend verloop te hebben. Soms komt het voor dat de snavel van de pop iets fijner van model is als die van de man.

Bevedering:

Een onbeschadigd verenpak dient bij een rijstvogel strak en aaneengesloten gedragen te worden, zonder beschadigingen. Door onvoldoende training in de tentoonstellingskooi zal de rijstvogel onrustig worden en de veerstructuur van de staart beschadigen.

Kleur en tekening:

In de standaardomschrijving wordt per kleurslag en per veerveld de kleur en tekening van de rijstvogel beschreven. In alle gevallen dient de kleur een goede helderheid en regelmaat te tonen, terwijl de tekening prominent en scherp moet zijn. Wanneer rijstvogels ter keuring worden aangeboden, welke nog niet op kleur zijn, komt dit tot uitdrukking in bruine aanslag op rug- en vleugeldek en bruine vlekken in het tekening patroon van de kop. Veelvuldig is bij de rijstvogels een bontfactor in het geding, het gevolg zijn witte vleugelpennen en bontvorming in de keel. Op deze bontvorming dient dan ook streng gelet te worden. Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn als bij de man, hetzelfde geldt voor de ooglidrand.

[Terug naar index](#)

Tekeningsspatroon:

De tekeningsonderdelen van de gedomesticeerde wildkleur rijstvogel zijn:

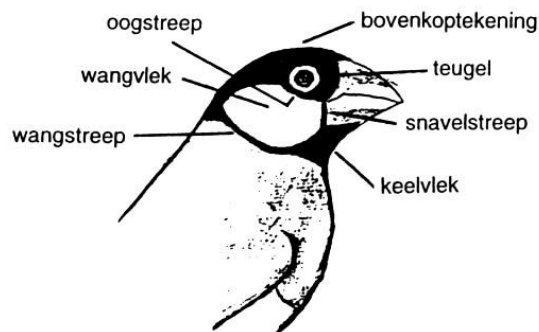

Fig. 4. De koptekening van de rijstvogel.

Het tekening patroon van de kop is vastgelegd in diverse tekening onderdelen. Te herkennen zijn bovenkoptekening, oogstreep, snavelstreep, keelvlek, wangvlek en de wangstreep, te weten.

- **Bovenkoptekening:** De bovenkoptekening loopt vanaf de inplant van de bovensnavel over de voor- en achterschedel tot in de nek en vormt een geheel met de teugel. In de nek is de af scheiding met het rugdek regelmatig en scherp.
- **Oogstreep:** Aansluitend op de bovenkoptekening begint aan de achterzijde onder het oog de oogstreep. De oogstreep loopt onder langs het oog en de teugel, waarmee het een geheel vormt, richting snavelbasis. Aan de onderzijde van het oog is de oogstreep minimaal doch scherp en regelmatig aanwezig.
- **Snavelstreep:** De snavelstreep loopt langs de zijkant van de ondersnavel en is scherp en regelmatig aanwezig. Aan de bovenzijde gaat de snavelstreep over in de oogstreep, aan de onderzijde grenst de snavelstreep aan de keelvlek.
- **Keelvlek:** Vanaf de basis van de ondersnavel loopt de keelvlek tot aan de onderzijde van de keel. De overgang van de keel en borst is scherp en regelmatig. Aan de zijkanten grenst de keelvlek aan de wangvlek.
- **Wangvlek:** De wangvlek loopt vanaf de snavelstreep en zijkant van de keel richting wang. Aan de bovenkant wordt de wangvlek begrensd door de oogstreep. Vanaf de achterzijde van de oogstreep loopt de wangvlek met de bovenkoptekening mee richting wangstreep. Alle begrenzingen van de wangvlek zijn regelmatig gebogen en scherp van aftekening.
- **Wangstreep:** Langs de onderzijde van de wangvlek loopt de wangstreep. De wangstreep loopt in een regelmatig gebogen lijn van de onderzijde van de keelvlek

tot aan de achterzijde van de wangvlek en bovenkoptekening. Aan de onderzijde vormt de wangstreep een regelmatige en scherpe af scheiding. De wangstreep bestaat uit veren, welke deel uitmaken van de rand van de wangvlek. Zo'n veer is dan ook wit en bevat alleen aan de top een zwarte rand. De zwarte rand vormt de wangstreep.

- **Overgang borst – buik:** De kleurscheiding tussen de borst en buik verloopt middels een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht naar vleugelbocht en zorgt op deze manier voor een strakke kleurscheiding tussen de helder grijze borst en de grauwbeige met paarse waas gekleurde buik.

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard rijstvogels:

Kleurlagen rijstvogels:	Wildkleur man en pop:	Mokkabruin man en pop:	Roodbruin man en pop:	Herkenning omschrijving Agaat man en pop
Kleur:				
Rug- ,vleugeldek en armpennen.	Helder grijs.	Beige, met grijze waas overgoten.	Warm beige.	Zeer licht grijs van tint met een zacht beige waas.
Handpennen.	Donkergrijs.	Donkerbeige, met grijze waas.	Donker warm beige.	Zeer licht grijs van tint met een zacht beige waas.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Zwart.	Donkerbruin.	Donkerbruin.	Zwart
Staart.	Zwart.	Donkerbruin.	Donkerbruin.	Zwart
Borst.	Helder grijs.	Beigebruin, met grijze waas.	Warm beigebruin.	Zeer licht grijs van tint met een zacht beige waas.
Buik, flanken en broekbevedering.	Grauwbeige, met een paarse waas.	Zo diep mogelijk beigebruin.	Zo diep mogelijk warm beigebruin.	Zeer licht beige,
Aars en onderstaartdekveren.	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.
Ogen.	Donkerbruin.	Bruin.	Roodbruin.	Donkerbruin
Ooglidrand.	Rood.	Rood.	Rood.	Rood.
Onder- en bovensnavel.	Roze-rood / hoornkleurig.	Roze-rood / hoornkleurig.	Roze-rood / hoornkleurig.	Roze-rood / hoornkleurig.
Poten.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Nagels.	Hornkleurig.	Hornkleurig.	Hornkleurig.	Hornkleurig.
Tekening:				
Bovenkoptekening, teugel, snavelstreep, keelvlak en wangstreep.	Diep egaal zwart.	Egaal bruin.	Egaal roodbruin.	Donker zwartbruin, nuance lichter dan de staart.
Wangvlak.	Egaal zuiver wit.	Egaal zuiver wit.	Egaal zuiver wit.	Egaal zuiver wit
Overgang van borst naar buik.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Rijstvogel man en pop

Wildkleur:	Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn, evenals de oogring. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Het rugdek en de borst dienen egaal van kleur te zijn. De vleugelpennen mogen geen bruin tonen. De wangvlek moet helder wit van kleur zijn. Een veel voorkomende fout is bontvorming bij de ondersnavel (keel) en bonte vleugelpennen. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaateis voldoen. De aanwezige tekening dient een regelmatig en scherp verloop te hebben. Wanneer de wangstreep breder wordt, zal deze vaak iets minder scherp zijn aan de onderzijde. Hoewel enige tolerantie op zijn plaats is, gaat de voorkeur uit naar een scherpe wangstreep van minimaal 1 mm breed.
Roodbruin:	Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn, evenals de oogring. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Zowel de borst als het rug- en vleugeldek moeten zo egaal mogelijk van kleur zijn. De kopkleur is moeilijk egaal te kweken. Hoewel een egale kleur van belang is, is het goed voor alsnog hier enige clementie te tonen. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn als de bovenkop. Een keel, welke dezelfde kleur heeft als de bovenkop, heeft de voorkeur. Dit zal echter moeilijk te realiseren zijn, daar de keelbevedering van een andere structuur is dan de kopbevedering. In het algemeen zal de man wat dieper (donkerder) van kleur zijn dan de pop en de pop iets warmer van tint dan de man. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De wangstreep zal bij de roodbruine rijstvogel vaak wat minder breed zijn dan bij wildvorm. De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep van ca. 1 mm breed. Bij jonge vogels zien we dikwijls donkere veervelden in de pennen, vleugelbocht c.q. rug- en vleugeldek. Dit zijn de zogenaamde jeugdpenen. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (kin) en bonte vleugel- en staartpenen. Ook bontvorming in de roodbruine kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaateis voldoen. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben. De roodbruinmutatie vormt een MM reeks met de mokkabruine, zoals we dit kennen bij de Japanse meeuw.
Mokkabruin:	Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn, evenals de oogring. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Zowel de borst als het rug- en vleugeldek moeten zo egaal mogelijk van kleur zijn. De kopkleur is moeilijk egaal te kweken. Hoewel een egale kleur van belang is, is het goed vooralsnog hier enige clementie te tonen. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn, dan de bovenkop. Een keel, welke dezelfde kleur heeft als de bovenkop, heeft de voorkeur. In het algemeen zal de man wat donkerder en wat koeler bruin van kleur zijn dan de pop. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De wangstreep zal bij de rijstvogel mokkabruin vaak wat minder breed zijn als bij wildvorm. De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep van ca. 1 mm breed. Bij jonge vogels zien we dikwijls donkere vlekken in de pennen, vleugelbocht c.q. rug- en vleugeldek. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (keel/kin) en bonte vleugel- en staartpenen. Ook bontvorming in de bruine kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaateis voldoen. De tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben. De mokkabruine vormt een zgn. MM reeks met de roodbruine, gelijk aan de vererving van de Japanse Meeuw.
Agaat:	Kenmerkend voor deze mutatie is de zeer licht beige buikkleur, met de opgebleekte lichtgrijze, met nog iets beige waas, overgoten borst- en rugdek kleur. De voorkeur gaat uit naar vogels minimale beige waas. Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn, evenals de oogring. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Zowel de borst als het rug- en vleugeldek moeten zo egaal mogelijk van kleur zijn. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn dan de bovenkop. Een keel, welke dezelfde kleur heeft als de bovenkop, heeft de voorkeur. In het algemeen zal de man wat donkerder en wat koeler van kleur zijn dan de pop. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De wangstreep zal bij de rijstvogel agaat vaak wat minder breed zijn als bij wildvorm. De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep van ca. 1 mm breed. De tekening onderdelen van schedel, wangstreep etc. selecteren naar zo diep mogelijk zwart. Bij jonge vogels zien we dikwijls donkere vlekken in de pennen, vleugelbocht c.q. rug- en vleugeldek. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (keel/kin) en bonte vleugel- en staartpenen. Ook bontvorming in de kopkleur komt voor. De kleurscheiding van borst en buik dient zo contrastrijk mogelijk te zijn. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaat eis voldoen. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard rijstvogels:

Kleurlagen rijstvogels:	Pastel man en pop:	Opaal man en pop:	Topaas man en pop:
Kleur:			
Rug-, vleugeldek en armpennen.	Licht loodgrijs.	Helder zilvergrijs.	Helder grijs, iets lichter dan de wildkleur.
Handpennen.	Loodgrijs.	Donker zilvergrijs, een nuance donkerder dan de armpennen.	Grijs, iets lichter dan de wildkleur.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Donkergrijs, minimaal lichter dan de kop.	Helder grijs, iets met hamertekening maar lichter dan de kop.	Donkerbruin.
Staart.	Grijs, met donkere grijze zoom.	Helder grijs met hamertekening.	Donkerbruin.
Borst.	Licht loodgrijs.	Helder zilvergrijs met blauwe waas.	Helder grijs.
Buik, flanken en broekbevedering.	Beige, met licht paarse waas.	Crème, met een lichte lila waas.	Crème, met een licht gele waas.
Aars en onderstaartdekveren.	Wit.	Wit.	Wit.
Ogen.	Donkerbruin.	Bruin.	Donker roodbruin.
Ooglidrand.	Rood.	Rood.	Rood.
Onder- en bovensnavel.	Roze-rood / hoornkleurig.	Roze-rood / hoornkleurig.	Roze-rood / hoornkleurig.
Poten.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Nagels.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Tekening:			
Bovenkoptekening, teugel, snavelstreep, keelvlak en wangstreep.	Donker egaal grijs.	Egaal helder grijs, met hamertekening.	Donkerbruin.
Wangvlak.	Egaal zuiver wit.	Egaal zuiver wit.	Helder wit.
Overgang van borst naar buik.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Rijstvogel man en pop

Pastel wildkleur:	<p>Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn, evenals de oogring. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Zowel de borst als het rug- en vleugeldek moeten zo egaal mogelijk van kleur zijn, zonder bruine aanslag. Bruine aanslag in de handpennen wijst op een onvolledig doorgekleurde vogel. De kopkleur, maar vooral de staartkleur, is moeilijk egaal te kweken. Hoewel een egale kleur van belang is, is het goed voor alsnog hier enige clementie te tonen. Vaak zal de kleur van bovenkoptekening enige bruine waas tonen. Het streven dient echter een zuiver donkergrijze kleur te zijn, vrij van bruine aanslag. Het is goed vooralsnog hier enige clementie te tonen. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn als de bovenkop. Een keel, welke dezelfde kleur heeft als de bovenkop, heeft de voorkeur. De wangstreep zal bij de pastel rijstvogel vaak wat minder breed zijn dan bij wildvorm. De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep van ca. 1 mm breed. Bij jonge vogels zien we dikwijls donkerdere veervelden in de pennen, vleugelbocht c.q. rug- en vleugeldek. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (kin) en bonte vleugelpennen. Ook bontvorming in de grijze kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn die niet aan de formaat eis voldoen. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.</p>
Opaal wildkleur:	<p>Bij de pop kan de snavel, evenals de oogring, iets lichter van kleur zijn. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Zowel de borst als het rug- en vleugeldek moeten zo egaal mogelijk van kleur zijn. Met name voor het rugdek is dit een eerste vereiste. De kopkleur is moeilijk egaal te kweken. Hoewel een egale kleur van belang is, is het goed vooralsnog hier enige clementie te tonen. Naast deze egaalheid van kleur, toont de kopkleur enige hamertekening, deze exemplaren zijn het diepst van kleur. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn als de bovenkop. Een keel, welke dezelfde kleur heeft als de bovenkop, heeft de voorkeur. De wangstreep dient van dezelfde prominentie en scherpheid als die van de wildkleur te zijn, nochtans is enige clementie vereist. In het algemeen zullen poppen iets minder diep van kleur zijn dan de mannen. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (kin) en bonte vleugelpennen. Ook bontvorming in de kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang al zullen er weinig rijstvogels zijn die niet aan de formaat eis voldoen. De tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.</p>
Topaas wildkleur:	<p>Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn, evenals de oogring. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Zowel de borst als het rug- en vleugeldek moeten zo egaal mogelijk van kleur zijn. De kopkleur is moeilijk egaal te kweken. Hoewel een egale kleur van belang is, is het goed vooralsnog hier enige clementie te tonen. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn, dan de bovenkop. Een keel, welke dezelfde kleur heeft als de bovenkop, heeft de voorkeur. In het algemeen zal de man wat donkerder en wat koeler kleur zijn dan de pop. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De wangstreep zal bij de rijstvogel topaas wildkleur vaak wat minder breed zijn als bij wildvorm. De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep van ca. 1 mm breed. Bij jonge vogels zien we dikwijls donkere bruine vlekken in de pennen, vleugelbocht c.q. rug- en vleugeldek. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (keel/kin) en bonte vleugel- en staartpennen. Ook bontvorming in de bruine kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn die niet aan de formaat eis voldoen. De tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard rijstvogels:

Kleurlagen rijstvogels:	Pastel mokkabruin, man en pop:	Pastel opaal man en pop:	Pastel opaal mokkabruin, man en pop:
Kleur:			
Rug- en vleugeldek en armpennen.	Beige.	Licht zilvergrijs.	Lichtcrème.
Handpennen.	Beige.	Zilvergrijs.	Licht crème-wit.
Stuit en bovenstaartdek-veren.	Donkerbruin.	Lichtgrijs, iets lichter dan de kop.	Zilvergrijs, met een lichtcrème waas.
Staart.	Donkerbruin.	Helder lichtgrijs.	Helder licht zilvergrijs, met een crème waas.
Borst.	Lichtbeige.	Licht zilvergrijs.	Licht crème-wit.
Buik, flanken en broekbevedering.	Warm beigebruin.	Licht crème, met iets roze waas.	Lichtcrème, met een beige waas.
Aars en onderstaartdekveren.	Wit.	Wit.	Wit.
Ogen.	Roodbruin.	Bruin.	Roodbruin.
Ooglidrand.	Rood.	Rood.	Rood.
Onder- en bovensnavel.	Roze-rood / hoornkleurig.	Roze-rood / hoornkleurig.	Roze-rood / hoornkleurig.
Poten.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Nagels.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Tekening:			
Bovenkoptekening, teugel, snavelstreep, keelvlak en wangstreep.	Egaal warm crèmebruin.	Egaal helder lichtgrijs, voorzien van lichtblauwe waas.	Egaal helder licht roomkleurig crème.
Wangvlak.	Egaal zuiver wit.	Egaal zuiver wit.	Egaal zuiver wit.
Overgang van borst naar buik.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Rijstvogel man en pop.

<p>Pastel mokkabruin:</p>	<p>Deze mutatiecombinatie onderscheidt zich als een beige ogende kleurslag. Door de mokkabruinfactor zal de buikkleur niet worden beïnvloed door de blauwfactor en donkerder van kleur zijn dan het rug- en vleugeldek en de borst. Een te sterk grijs ogende waas in de bevedering is fout. Bij de pop kan de snavel, evenals de oogring, iets lichter van kleur zijn. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De wangstreep zal bij de pastel mokkabruine rijstvogel dient zichtbaar aanwezig zijn maar door het opbleken van het aanwezige bruine eumelanine door de pastelfactor in samenwerking met de mokkabruin factor is de wangstreep vaak wat minder breed zijn dan bij wildvorm. De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep van ca. 1 mm breed. De wangstreep bestaat immers grotendeels uit zwart eumelanine. De pop zal wat lichaamskleur betreft iets warmer ogen dan de man. De borst- en rugdekkleur is wat donkerder en warmer van kleur. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (kin) en bonte vleugel- en staartpennen. Ook bontvorming in de bruine kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaateis voldoen. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.</p>
<p>Pastel opaal:</p>	<p>Deze mutatiecombinatie onderscheidt zich als licht zilvergrijs, met een blauwe waas overgoten ogende kleurslag. De opaalmutatie zorgt voor een aanmerkelijk sterkere reductie van het melanine, welke door de reductie van de pastelfactor nog eens versterkt wordt. Daar waar de mutatiecombinatie pastel mokkabruin een lichtbeige ogende kleurslag is, en de opaal mokkabruin een lichter gekleurde crème ogende kleurslag, die overgoten is met een licht zilveren waas, is de opaal pastel een kleurslag, zonder enige crème dan wel beige waas. De buikkleur wordt beïnvloed door de blauwfactor. Het is daarom van belang dat enig roodbruin phaeomelanine in de buikbevedering aanwezig is. Hierdoor ontstaat de roze waas, welke naast de licht zilvergrijs ogende totaalkleur kenmerkend is voor de opaal pastel kleurslag. Een witte buik dient dan ook als fout gezien te worden. Bij de pop kan de snavel, evenals de oogring, iets lichter van kleur zijn. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De wangstreep zal bij de opaal pastel rijstvogel vaak wat minder breed zijn als bij wildvorm. De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep. (Kopaftekening oogt wat minder prominent door de pastel en de aanwezige opaalfactor, maar is wel degelijk aanwezig.) Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (kin) en bonte vleugelpennen. Ook bontvorming in de kopkleur komt voor. Bontvorming valt door de lichtere kleuren echter nauwelijks op. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaateis voldoen. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.</p>
<p>Opaal pastel mokkabruin:</p>	<p>Deze mutatiecombinatie onderscheidt zich als een lichtcrème overgoten ogende kleurslag. De opaalmutatie zorgt voor een aanmerkelijk sterkere reductie van het melanine, welke door de reductie van de pastelfactor nog eens versterkt wordt, waardoor de crème waas in de koptekening verdwijnt en er een licht roomkleurige koptekening ontstaat. Daar waar de mutatiecombinatie pastel mokkabruin een lichtbeige ogende kleurslag is, is de opaal mokkabruin een lichter gekleurde crème ogende kleurslag, die overgoten is met een licht zilveren waas. De buikkleur wordt niet beïnvloed door de blauwfactor. Het is daarom van belang dat er enig roodbruin phaeomelanine in de buikbevedering aanwezig is. Hierdoor ontstaat de beige waas, welke naast de lichtcrème wit ogende totaalkleur, kenmerkend is voor de opaal pastel mokkabruine kleurslag. Een witte buik dient dan ook als fout gezien te worden. Bij de pop kan de snavel, evenals de oogring, iets lichter van kleur zijn. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De wangstreep zal bij de opaal pastel mokkabruine rijstvogel vaak nauwelijks zichtbaar aanwezig zijn, door het opbleken van het aanwezige bruine eumelanine en door de pastelfactor, in samenwerking met opaal- en de mokkabruin factor. Dus is het goed voorlopig enige clementie te tonen. Veel voorkomende fouten zijn, te licht van kleur door de combinatie van alle opbleefactoren, als men met te licht gekleurde vogels is opgestart om deze combinatie te creëren. De voorkeur gaat uit om te starten met een donkere mokkabruine i.p.v. een roodbruine. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaateis voldoen. De tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard rijstvogels:

Kleurslagen rijstvogels:	Opaal mokkabruin, man en pop:	Wit, man en pop:
Kleur:		
Rug- en vleugeldek en armpennen.	Helder crème-wit.	Helder wit.
Handpennen.	Crème, met licht zilvergrijze waas.	Helder wit.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Licht zilvergrijs, met crème waas.	Helder wit.
Staart.	Licht zilvergrijs, met crème waas.	Helder wit.
Borst.	Helder crème-wit, met lichte zilvergrijze waas.	Helder wit.
Buik, flanken en broekbevedering.	Lichtbeige.	Helder wit.
Aars en onderstaartdekveren.	Wit.	Helder wit.
Ogen.	Roodbruin.	Roodbruin.
Ooglidrand.	Rood.	Rood.
Onder- en bovensnavel.	Roze-rood / hoornkleurig.	Roze-rood / hoornkleurig.
Poten.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Nagels.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Tekening:		
Bovenkoptekening, teugel, snavelstreep, keelvlak en wangstreep.	Egaal crème, met grijze waas.	Helder wit en is hiermee een kleuonderdeel.
Wangvlak.	Egaal zuiver wit,	Helder wit en is hiermee een kleuonderdeel.
Overgang van borst naar buik.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht,	Onbreekt.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Rijstvogel man en pop.

<p>Opaal mokkabruin:</p>	<p>Deze mutatiecombinatie onderscheidt zich als een crème ogende kleurslag, die door de opaalfactor is overgoten met een licht zilvergrijze waas. De opaalmutatie zorgt voor een aanmerkelijk sterkere reductie van het melanine dan de pastelfactor. Daar waar de mutatiecombinatie pastel mokkabruin een lichtbeige ogende kleurslag is, is de opaal mokkabruin een crème, met een licht zilvergrijze waas ogende kleurslag, die een zilvergrijze staart met crème waas heeft, voorzien met een lichte hamertekening. Door de mokkabruinfactor zal in de buikkleur de blauwfactor worden beïnvloed en crème van kleur zijn, donkerder dan het rug- en vleugeldekkend en de borst. Bij de pop kan de snavel, evenals de oogring, iets lichter van kleur zijn. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De wangstreep zal bij de opaal mokkabruin rijstvogel vaak wat minder breed zijn als bij wildvorm. De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep van ca. 1 mm breed. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (kin) en bonte vleugel- en staartpennen. Ook bontvorming in de kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn die niet aan de formaateis voldoen. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben. Dit kan eigenlijk alleen maar bereikt worden door de mokkabruine kleurslag te gebruiken ipv de roodbruinmutatie.</p>
<p>Wit:</p>	<p>De witte rijstvogel moet zuiver wit zijn, zonder de minste bontvorming. Bonte veervelden moeten we dan ook streng bestraffen in de rubriek kleur. De witte rijstvogel wordt gekeurd in schaal 2. De wang zal door de vederstructuur enigszins aftekenen.</p>
<p>Bont wildkleur:</p>	<p>Bij rijstvogels is reeds sinds jaar en dag de bontmutatie bekend. Deze mutatie is in het algemeen waar te nemen door enkele witte vleugelpennen en witte veertjes op de kop en onder de snavel. Plaatselijk wordt een totale verhindering van melanine oxidatie door de bontfactor veroorzaakt. Vogels, welke aan de algemene keurtechnische omschrijving van de bontmutatie kunnen voldoen, komen nauwelijks of nooit voor. Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn, evenals de oogring. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De aanwezige tekening dient 40 tot 60 % onderbroken en dient een regelmatig en scherp verloop te hebben. Een geheel witte buik en hier en daar wat witte veertjes is niet het ideaalbeeld van het bontpatroon. Het bontpatroon dient symmetrisch te zijn, enige tolerantie tijdens de keuring is wel op zijn plaats. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaateis voldoen. De tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard rijstvogels:

Kleurlagen rijstvogels:	Pastel topaas M en P:	Mokkabruin topaas M en P	Opaal topaas M en P:	Pastel mokkabruin topaas M en P:
Kleur:				
Rug- en vleugeldek en armpennen.	Helder grijs, iets lichter dan de pastel wildkleur.	Lichtbeige, met iets grijze waas overgoten.	Mat zilvergrijs, iets lichter dan de opaal wildkleur.	Lichtbeige.
Handpennen.	Helder loodgrijs, iets lichter dan de pastel wildkleur.	Beige, met grijze waas.	Lichtbeige, met grijsblauwe waas.	Beige.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Donkergrijs, minimaal lichter dan de kop.	Donkerbruin.	Donkergrijs, met bruine waas.	Donkerbruin.
Staart.	Grijs, met donkere grijze zoom.	Donkerbruin.	Grijs, met lichte bruine waas.	Donkerbruin.
Borst.	Licht loodgrijs, iets lichter dan de pastel wildkleur.	Licht beigebruin, met grijze waas.	Helder zilvergrijs, met blauwe waas, iets lichter dan bij de opaal wildkleur.	Lichtbeige.
Buik, flanken en broekbevedering.	Crème, met een lichte gele waas.	Crème, met een lichte gele waas.	Crème, met een lichte gele waas.	Crème, met een lichte gele waas.
Aars en onderstaartdekveren.	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.
Ogen.	Donker roodbruin.	Donker roodbruin.	Donker roodbruin.	Roodbruin.
Ooglidrand.	Rood.	Rood.	Rood.	Rood.
Onder- en bovensnavel.	Roze-rood / hoornkleurig.	Roze-rood / hoornkleurig.	Roze-rood / hoornkleurig.	Roze-rood / hoornkleurig.
Poten.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Nagels.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Tekening:				
Bovenkoptekening, teugel, snavelstreep, keelvlak en wangstreep.	Donker egaal grijs.	Egaal donkerbruin.	Egaal helder roomkleurig crème.	Licht helder licht roomkleurig crème.
Wangvlak.	Egaal zuiver wit.	Egaal zuiver wit.	Egaal zuiver wit	Egaal zuiver wit.
Overgang van borst naar buik.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Rijstvogel man en pop

<p>Pastel topaas:</p>	<p>Kenmerkend voor deze mutatiecombinatie is de crèmegele buikkleur, met het opgebleekte helder grijze rugdek en borstkleur. Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn, evenals de oogring. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Zowel de borst als het rug- en vleugeldek moeten zo egaal mogelijk van kleur zijn. De kopkleur is moeilijk egaal te kweken. Hoewel een egale kleur van belang is, is het goed vooralsnog hier enige clementie te tonen. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn dan de bovenkop. Een keel, welke dezelfde kleur heeft als de bovenkop, heeft de voorkeur. In het algemeen zal de man wat donkerder en wat koeler kleur zijn dan de pop. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De wangstreep zal bij de rijstvogel pastel topaas vaak wat minder breed zijn als bij wildvorm. De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep van ca. 1 mm breed. Bij jonge vogels zien we dikwijls donkere bruine vlekken in de pennen, vleugelbocht c.q. rug- en vleugeldek. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (keel/kin) en bonte vleugel- en staartpennen. Ook bontvorming in de bruine kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaat eis voldoen. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.</p>
<p>Mokkabruin topaas:</p>	<p>Kenmerkend voor deze mutatiecombinatie is de crèmegele buikkleur, met het opgebleekte lichtbeige, met iets grijze waas, overgoten borst- en rugdekkleur. Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn, evenals de oogring. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Zowel de borst als het rug- en vleugeldek moeten zo egaal mogelijk van kleur zijn. De kopkleur is moeilijk egaal te kweken. Hoewel een egale kleur van belang is, is het goed vooralsnog hier enige clementie te tonen. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn dan de bovenkop. Een keel, welke dezelfde kleur heeft als de bovenkop, heeft de voorkeur. In het algemeen zal de man wat donkerder en wat koeler bruin van kleur zijn dan de pop. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De wangstreep zal bij de rijstvogel mokkabruin topaas vaak wat minder breed zijn als bij wildvorm. De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep van ca. 1 mm breed. Bij jonge vogels zien we dikwijls donkere vlekken in de pennen, vleugelbocht c.q. rug- en vleugeldek. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (keel/kin) en bonte vleugel- en staartpennen. Ook bontvorming in de bruine kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaat eis voldoen. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.</p>
<p>Opaal topaas:</p>	<p>Kenmerkend voor deze mutatie combinatie is de licht crèmegele buikkleur, met het opgebleekte zilvergrijze rugdek- en borstkleur. Opvallend is de koptekening, die is roomkleurig crème geworden en de stuit is grijs, met een wat bruine waas overgoten. Bij de pop kan de snavel, evenals de oogring, iets lichter van kleur zijn. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Zowel de borst als het rug- en vleugeldek moeten zo egaal mogelijk van kleur zijn. Met name voor het rugdek is dit een eerste vereiste. De kopkleur is moeilijk egaal te kweken. Hoewel een egale kleur van belang is, is het goed vooralsnog hier enige clementie te tonen. Naast deze egaalheid van kleur toont de kopkleur enige hamertekening, deze exemplaren zijn het diepst van kleur. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn als de bovenkop. Een keel, welke dezelfde kleur heeft als de bovenkop, heeft de voorkeur. De wangstreep dient van dezelfde prominentie en scherpte te zijn, als die van de wildkleur. Nochtans is enige clementie vereist. In het algemeen zullen de poppen iets minder diep van kleur zijn dan de mannen. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (kin) en bonte vleugelpennen. Ook bontvorming in de kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaat eis voldoen. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.</p>
<p>Pastel mokkabruin topaas:</p>	<p>Deze mutatiecombinatie onderscheidt zich als een beige ogende kleurslag. Door de topaasfactor wordt o.a. de buikkleur beïnvloed en deze wordt crèmegeel van kleur. Het rug- en vleugeldek en de borst zullen nauwelijks van kleur t.o.v. de pastel mokkabruin wijzigen. Maar een te sterk grijs ogende waas in de bevedering is fout. Bij de pop kan de snavel, evenals de oogring, iets lichter van kleur zijn. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De wangstreep zal bij de pastel topaas mokkabruine rijstvogel vrijwel niet zichtbaar aanwezig zijn door het opleken van het aanwezige bruine eumelanine, door de pastelfactor in samenwerking met de mokkabruin- en de topaasfactor. Hierdoor is de wangstreep vaak wat minder breed zijn dan bij wildvorm. De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep van ca. 1 mm breed. De wangstreep bestaat immers grotendeels uit zwart eumelanine. De pop zal, wat lichaamskleur betreft, iets warmer ogen dan de man. De borst- en rugdekkleur zijn wat donkerder en warmer van kleur. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (kin) en bonte vleugel- en staartpennen. Ook bontvorming in de kopkleur komt voor, al zal deze bijna niet opvallen. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaat eis voldoen. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.</p>

Timor rijstvogel, (*Lonchura fuscata*)

Algemeen:

Wetenschappelijke Naam: *Lonchura fuscata*.

Duits:	Timor Reisfink.
Engels:	Timor Java Sparrow.
Frans:	Padda du Timor.
Deens:	Brun Risflugl.
Italiaans:	Padda di timor.

De Timor rijstvogel komt voor op de Indonesische eilanden Timor, Semau en Rote. De Timor rijstvogels leven in grasvlakten, licht beboste veeweiden, struikgewas en aan de randen van gecultiveerde gebieden, tot een hoogte van ongeveer 720 meter. De vogel is aangetroffen op zoutvlakten, overdekt met oliehoudend struikgewas. Ook op verwilderde landbouwgrond en overwoekerde tuinen, maar niet op bewerkte landbouwgrond of tegen droge rijstvelden. In de vrije natuur is gezien, dat deze soort gebroken rijst eet, rond de dorpen. Ook eet de Timor rijstvogel zaadkoppen van 0.5-1.0 m hoog gras in natte veeweiden. Vogels zijn gezien drinkend uit een kleine bron en etend van de grond in pas verbrand nat bos, met daarin voornamelijk de *Corypha palm*. In onze kweekruimtes moet de Timor rijstvogel gezien worden als een natuurvogel.

Ondersoorten:

Van de Timor rijstvogel zijn geen ondersoorten beschreven.

Erfelijkheid en veerstructuur:

Van de Timor rijstvogel zijn geen mutaties bekend.

Fysieke standaard:

Formaat:

De Timor rijstvogel is 13,5 cm. Lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Timor rijstvogel is een volslanke, maar geen geblokte vogel. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn, vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren, van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken, dat dit is uitgezakt. De rug moet, vanaf de nek tot en met de staart, een nagenoeg rechte lijn vormen. De niet overdreven ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal t.o.v. de schedel. De staart is aan het uiteinde afgerond.

Houding:

Een Timor rijstvogel dient rustig op stok te zitten. Hij hoort rechtop te zitten en het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

2,9 mm.

Snavel:

Relatief en kegelvormig snaveltje. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Tekeningspatroon:

De tekening onderdelen van de Timor rijstvogel zijn:

- Teugel en schedel: De teugel en schedel zijn vanaf de bovensnavel zwart en deze kleur loopt door tot in de nek. Onder het oog loopt, vanaf de zwarte teugel, een fijne zwarte streep, welke achter het oog aansluit op de bovenschedel.
- Keel: Vanaf de ondersnavel is de keel zwart.
- Wang: De wang is wit. De wang wordt begrensd door de zijkant van de ondersnavel, onder langs de teugel en langs de zwarte oogstreep om dan langs de bovenschedel door te lopen tot in de nek om vanaf dit punt een lijn te vormen richting zijde van de keel.

- [Terug naar index](#)

Kleurstandaard:Timor rijstvogel.

Kleurslag:	Wildkleur man en pop.
Kleur:	
Rug- en vleugeldek.	Vanaf de scherpe en regelmatige kleurafscheiding in de nek, is het rug- en vleugeldek donkerbruin. Arm- en handpennen zwartbruin.
Borst, buik en onderstaartdekveren.	Vanaf de zwarte keel is de borst donkerbruin. De overgang van zwarte keel naar donkerbruine borst heeft een geleidelijk en regelmatig verloop.
Buik, flanken, aars, broekbevedering en onderstaartdekveren.	Crèmebeige.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Zwart.
Staart.	Zwart.
Poten.	Vleeskleurig.
Nagels.	Hoornkleurig.
Snavel.	Zilvergrijs.
Ogen /Pupil.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan, de ooglidrand is grijs
Tekening kleur:	
Bovenschedel en teugel.	Teugel en schedel: De teugel en schedel zijn vanaf de bovensnavel zwart en deze kleur loopt door tot in de nek. Onder het oog loopt, vanaf de zwarte teugel, een fijne zwarte streep, die achter het oog aansluit op de bovenschedel.
Keel.	Vanaf de ondersnavel is de keel zwart.
Wang.	De wang is wit. De wang wordt begrensd door de zijkant van de ondersnavel, onder langs de teugel en langs de zwarte oogstreep om dan langs de bovenschedel door te lopen tot in de nek om vanaf dit punt een lijn te vormen richting de zijde van de keel.
Kleurafscheiding borst en buik.	Als kleurscheiding tussen de donkerbruine borst en crème beige buikkleur loopt in een gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht een zwarte borstband die ongeveer 0,5 cm breed is. De borstband is aan de onderzijde regelmatig van kleurscheiding en vloeit aan de bovenzijde uit in de borstkleur.

Keurtechnische aanwijzingen: Timor rijstvogel man en pop.

Wildkleur:	In goede conditie is de Timor Rijstvogel in het bezit van zeer weinig foutbronnen. Het is van belang streng te letten op kleurregelmaat en de kleurafscheiding tussen de diverse tekeningsvelden. Ondanks het geringe formaat, met name in vergelijking met de rijstvogel, mag de Timor rijstvogel niet de indruk maken iel te zijn. Omdat de Timor rijstvogel gezien moet worden als een natuurvogel, betreft het hier een zogenaamde conditiekeuring.
------------	---

[Terug naar index](#)